

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmanna a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a JUDr. Maxima Tomoszecka, Ph.D. při ústním jednání dne 27. 5. 2019 ve věci návrhu **městské státní zástupkyně v Brně** ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. 1 SPR 419/2018, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. Soni Bednářové**, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně,

t a k t o :

A. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

Mgr. Soňa Bednářová, nar. X,
státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně,
bytem X,

je vinna, že

jako dozorová státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně v trestní věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 vedené proti obviněnému A. B., nar. X, pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a proti obviněnému O. A. N., nar. X, pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného formou účastenství podle § 24 odst. 1 trestního zákoníku, po provedeném vnitřním dohledu, který byl podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství zakončen udělením pokynu náměstka městské státní zástupkyně v Brně ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 1 SPR 270/2018, aby bylo i nadále vedeno společné trestní řízení obou obviněných A. B. a O. A. N., tento závazný dohledový pokyn dne 27. 4. 2018 nedůvodně odmítla splnit s tím, že podle jejího právního názoru odporuje zákonu, přestože na základě konkrétních skutkových a důkazních okolností, zákonných podmínek pro vedení společného trestního řízení osob v poměru pachatele a organizátora identické trestné činnosti, právní teorie, praxe ani konstantní judikatury nemohl být tento pokyn považován za nezákonný a přestože se jednalo jen o rozdílný pohled dozorující státní zástupkyně na způsob vedení

řízení o související trestné činnosti dvou obviněných, a nikoliv o spor mezi ní a nadřízeným týkající se úkonu, který by měl zásadní význam pro další průběh dané trestní věci,

po odejmutí věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 a jejím přidělení náměstkovi městské státní zástupkyně v Brně, o kterém rozhodla vedoucí státní zástupkyně po odmítnutí splnění pokynu k vedení společného řízení obviněných A. B. a O. A. N. a po přidělení věci vedené pod sp. zn. 4 ZN 2188/2014 jako náhrady za tuto odňatou věc, v době od 21. 6. 2018 do 2. 7. 2018 vyjadřovala svůj nesouhlas s přidělením trestní věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a tento dozor zcela vědomě nevykonávala s odkazem na zásadu plynulosti trestního řízení a s odůvodněním, že státní zástupce nemůže být jakkoliv sankcionován za využití zákonné možnosti odmítnout pokyn udělený v rámci vnitřního dohledu, ačkoliv tyto skutečnosti nemohly být důvodem pro odmítnutí převzetí nové agendy, přičemž v důsledku této neodůvodněné dozorové nečinnosti jí musela být tato trestní věc dne 3. 7. 2018 odejmuta a převedena k výkonu dalšího dozoru zpět na náměstka městské státní zástupkyně v Brně k urychlenému rozhodnutí o stížnosti poškozené proti usnesení policejního orgánu o odložení věci ze dne 10. 4. 2018,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 6 (šesti) měsíců.**

B. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná Mgr. Soňa Bednářová

zprošřuje se

pokračování

návrhu městské státní zástupkyně v Brně ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. 1 SPR 419/2018, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce, v části,

která jí kladla za vinu, že

I.

jako dozorová státní zástupkyně v trestní věci Městského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 4 ZT 27/2018 vedené proti A. B. a O. A. N. porušila své povinnosti postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení, když

- 1) dne 6. 4. 2018 dala policejnímu orgánu písemný pokyn k vyloučení věci v té době ještě podezřelého O. A. N. ze společného řízení s obviněným A. B. k samostatnému projednání, který odůvodnila tím, že

„nelze vést společné řízení - prověřování jiného podezřelého - ve vazební věci obviněného A. B., ve stadiu řízení ve vyšetřování, a navíc po rozhodnutí státním zástupcem o stížnosti tohoto obviněného do usnesení o zahájení trestního stíhání“,

a na tomto pokynu setrvala i ve dnech 12. a 16. 4. 2018 při telefonických hovorech s policejním orgánem poté, co policejní orgán zahájil trestní stíhání obviněného O. A. N., kdy zdůvodnila nemožnost vést společné řízení obou obviněných

„nutností o stížnostech všech spoluobviněných rozhodovat současně v jednom usnesení ve stížnostním řízení, přičemž o stížnosti A. B. již bylo rozhodnuto a proto musí být o stížnosti O. A. N. rozhodnuto v samostatném řízení s ohledem na jeho vazební stíhání, dále zásadou beneficio cohaesionis“, kdy uvedla, že *„pokud by došlo ke zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání O. A. N. a prospíval by stejný důvod zrušení i obviněnému B., neprovedení změny usnesení též ohledně něho by znamenalo nerovnou procesní situaci, nutností ukončení přípravného řízení ve věci obviněného A. B. ve lhůtě 3 měsíců od jeho vzetí do vazby, neboť byl u něho dán pouze koluzní důvod vazby, a taktickými důvody“,* které spatřovala v tom, *„že obviněný A. B. bude lépe spolupracovat jako svědek ve věci samostatně stíhaného O. A. N. než jako jeho spoluobviněný“,*

přičemž odhlédneme-li od zjevné odborné nesprávnosti zdůvodnění tohoto pokynu, nebyl pro vyloučení věci podezřelého a následně obviněného O. A. N. ze společného řízení s A. B. po celou dobu probíhajícího přípravného řízení jakýkoliv zákonný ani operativně taktický důvod, neboť trestná činnost A. B. a O. A. N. spolu bezprostředně nejen skutkově, ale i důkazně souvisela, když O. A. N. byl organizátor majetkové trestné činnosti A. B., čímž porušila ustanovení § 20 odstavec 1 trestního řádu o podmínkách vedení společného řízení a jen díky včasné a účinné obraně policejního orgánu proti tomuto nezákonnému a nedůvodnému pokynu, kdy tento požádal o výkon dohledu nad činností dozorové státní zástupkyně dle ustanovení § 12e zákona o státním zastupitelství, k tomuto vyloučení nedošlo, čímž bylo zabráněno tomu, aby byla porušena zásada ekonomie a hospodárnosti trestního řízení, jakož aby

byly nedůvodně duplicitně vyslýcháni a vyjadřovali se svědci či poškozené osoby k totožné trestné činnosti obou obviněných v paralelně samostatně vedených trestních řízeních,

- 2) ačkoliv dne 17. a 18. 4. 2018 obdržela od policejního orgánu dva podněty k podání návrhu na vydání příkazů k domovním prohlídkám v obydlích A. B. a O. A. N. vždy s odůvodněným a důkazně dostatečně podloženým předpokladem, že se v obou bytech mohou nacházet věci důležité pro trestní řízení - důkazy o trestné činnosti a výnosy z trestné činnosti, dne 18. 4. 2018 podala k Městskému soudu v Brně návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce jen v bydlíšti A. B., a to přesto, že se ve věci nenacházel jediný věcný či procesní důvod, proč by neměl být návrh podán i ve vztahu k obydlí O. A. N., nehledě na to, že o své neakceptaci podnětu k podání tohoto návrhu policejní orgán v předstihu vůbec neinformovala a posléze mu svůj postup telefonicky zdůvodnila tím, že nevyhotovení návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce u O. A. N. bylo z její strany pouhou reakcí na to, že policejní orgán doposud nesplnil pokyn k jeho vyloučení ze společného řízení s A. B., čímž porušila nejen elementární zásady trestního řízení vyjádřené v § 1 odstavec 1, v § 2 odstavec 5 a v § 89 odstavec 2 trestního řádu upravující rozsah a způsob opatřování důkazů o trestné činnosti a v § 82 odstavec 1 trestního řádu upravující podmínky podání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce, ale též naprosto neprofesionálním způsobem povýšila řešení svého dozorového konfliktu s policejním orgánem nad obecný zájem státního zástupce na opatřování důkazů k prokazování trestné činnosti, čímž nejenže znevěrohodnila odborný, svědomitý a nestranný výkon působnosti státního zástupce v očích policejního orgánu, ale taktéž zmařila provedení důkazně velmi významného úkonu přípravného řízení pro řádné objasnění trestné činnosti O. A. N.,

II.

jako dozorová státní zástupkyně v trestní věci Městského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 4 ZN 2761/2017 porušila své povinnosti postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení, jakož i dodržovat zásadu oficiality a legality dle § 2 odstavec 3, 4 trestního řádu, když v době od 16. 6. 2018 do dne podání tohoto návrhu nečinila žádné úkony směřující k prověření této trestní věci, kdy tímto způsobem vyjadřovala nesouhlas s pravomocným a vykonatelným rozhodnutím státního zástupce Krajského státního v Brně ze dne 26. 1. 2018 sp. zn. 2 KZN 1904/2018 o určení její místní příslušnosti k úkonům trestního řízení v této trestní věci a s výsledkem instančního dohledu provedeného státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Brně dne 29. 5. 2018 sp. zn. 2 KZN 1051/2018 se stejnými právními závěry stran její místní příslušnosti, a tohoto jednání se dopustila přesto, že jí již dne 15. 6. 2018 byla městským státním zástupcem v Brně udělena písemná výtka dle § 30 odstavec 3 zákona o státním zastupitelství mimo jiné pro téměř 5 měsíční průtahy v prověřování této trestní věci,

čímž měla spáchat

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

pokračování

protože

tento skutek není kárným proviněním.

Odůvodnění:

I. Zjištěný skutkový stav

[1] Dokazováním provedeným při ústním jednání kárný senát zjistil následující skutečnosti v níže uvedených trestních věcech vedených u Městského státního zastupitelství v Brně (dále též „městské státní zastupitelství“).

4 ZT 27/2018

[2] Policie České republiky, Městské ředitelství policie Brno, 5. oddělení obecné kriminality, usnesením ze dne 21. 2. 2018, č. j. KRPB-42966-44/TČ-2018-060275-ML, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání A. B., nar. X, pro pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Pokusu tohoto trestného činu se měl obviněný dopustit tím, že po předchozí emailové komunikaci s bankou probíhající od 16. 2. 2018 do 20. 2. 2018, kdy zatím neustanovený objednatel z emailové adresy vystupující za poškozenou společnost INOS RICHTER s.r.o. dojednal připravení hotovosti k výběru z účtu poškozené na den 20. 2. 2018 kolem 11.00 hodin v pobočce Komerční banky a.s., na adrese Brno, Náměstí Svobody 21, obviněný v tentýž den kolem 12.00 hodin na zmiňovaném místě v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch uvedl v omyl pracovníci Komerční banky a.s. tím, že předložil jako pravou padělanou notářsky ověřenou plnou moc datovanou dne 14. 2. 2018, kterou mu jako zmocněnci udělila poškozená jako zmocnitelka mimo jiné k výběru hotovosti v částce 920.000 Kč, přestože notářka JUDr. Marie Malá ukončila notářskou činnost na konci roku 2016, a pokusil se z účtu provést výběr hotovosti v této výši ke škodě poškozené, za tímto účelem potvrdil výběrový list a předložil svůj občanský průkaz, avšak byl na místě Policií České republiky zadržen a k výběru hotovosti z účtu poškozené nedošlo, přičemž tímto jednáním mohla poškozené společnosti INOS RICHTER s.r.o. vzniknout škoda ve výši 920.000 Kč.

[3] Po zadržení A. B., k němuž došlo podle § 76 odst. 1 trestního řádu dne 20. 2. 2018 v 12.20 hodin ve zmíněné pobočce Komerční banky a.s., a po zahájení jeho trestního stíhání soudce Městského soudu v Brně usnesením ze dne 22. 2. 2018, sp. zn. 70 Nt 3514/2018, vzal obviněného do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b), c) trestního řádu. Krajský soud v Brně k stížnosti obviněného usnesením ze dne 15. 3. 2018, sp. zn. 9 To 80/2018, podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a znovu rozhodl tak, že se obviněný A. B. bere do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu.

[4] Usnesením ze dne 16. 3. 2018 kárně obviněná podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítla stížnost obviněného A. B. proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání.

[5] Následně policejní orgán přípisem ze dne 28. 3. 2018, č. j. KRPB-42966-199/TČ-2018-060275-ML, požádal o vydání předchozího souhlasu k zadržení O. A. N., nar. X. V této žádosti, kterou kárně obviněná obdržela dne 3. 4. 2018, se uvádí, že O. A. N. je prověřován pro podezření ze spáchání pokusu pokračujícího zločinu podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Pokusu tohoto trestného činu se měl podezřelý dopustit tím, že v blíže nezjištěné době přesvědčil A. B. k provedení neoprávněného výběru hotovosti, za tímto účelem zajistil a A. B. předal padělanou plnou moc na zmocnitele INOS RICHTER s.r.o. a udělil mu instrukce, aby na pobočce Komerční banky a.s. v Brně, Náměstí Svobody, na základě padělané plné moci vybral hotovost ve výši 920.00 Kč, po realizaci tohoto úkonu mu měl A. B. peníze předat a za odměnu od něho dostat částku 10.000 Kč v hotovosti, za účelem vzájemné komunikace A. B. předal mobilní telefon, se kterým s ním komunikoval, přičemž následně se A. B. pokusil o spáchání trestné činnosti způsobem popsáním ve shora uvedeném usnesení policejního orgánu o zahájení jeho trestního stíhání ze dne 21. 2. 2018. Další skutek měl spočívat v tom, že podezřelý v přesně nezjištěnou dobu na počátku února 2018 na neustanoveném místě a vozidle předal A. B. padělanou notářsky ověřenou plnou moc datovanou dnem 12. 2. 2018, v níž O. P. zmocnil A. B. k jednáním v Komerční bance a.s. pro účely založení účtu a služeb s tím souvisejících, ačkoliv notářka JUDr. Marie Malá ukončila notářskou činnost na konci roku 2016, poté dal A. B. instrukce, aby na základě této plné moci založil účet na pobočce Komerční banky a.s. a za tímto účelem jej dne 12. 2. 2018 v podvečerních hodinách dovezl s další osobou do Obchodního centra Arkády Pankrác, Praha 4, kde A. B. požádal o založení účtu na plnou moc s legendou, že tak činí pro kamaráda, který je hospitalizovaný v nemocnici, přičemž pracovnice Komerční banky a.s. požadavku na založení účtu nevyhověla s tím, že plnou moc posoudí právní oddělení banky, načež A. B. z pobočky Komerční banky a.s. odešel, k založení účtu nedošlo a hmotná škoda nevznikla.

[6] Policejní orgán dále v žádosti o vydání předchozího souhlasu k zadržení uvedl, že podezřelý O. A. N. je prověřován v několika kauzách pro další majetkovou a hospodářskou trestnou činnost, která má stejný či podobný *modus operandi*. V dané věci je tak dána důvodná obava, že jmenovaný uprchne nebo se bude skrývat, aby se vyhnul trestnímu stíhání, a to s ohledem na množství věcí, v nichž je zejména v Praze prověřován, že bude působit na svědky či případné spoluobviněné, zejména na osoby, kterým předával padělané plné moci a je instruoval, jak mají s nimi naložit, a dále že bude opakovat trestnou činnost, pro kterou je šetřen nebo dokoná trestný čin, o který se pokusil. Dále se policejní orgán zmínil o vazebním stíhání obviněného A. B. pro výše popsané skutky a o jeho výpovědi, v níž usvědčil O. A. N. z jejich spáchání. Policejní orgán uzavřel, že u podezřelého jsou dány důvody vazby podle § 67 písm. a), b), c) trestního řádu, a proto žádá o vydání předchozího souhlasu s jeho zadržením.

[7] Na tuto žádost reagovala kárně obviněná přípisem ze dne 6. 4. 2018, ve kterém policejnímu orgánu sdělila, že v této věci neuděluje souhlas se zadržením O. A. N., neboť „nelze vést společné řízení - prověřování jiného podezřelého - ve vazební věci obviněného A. B., ve stádiu řízení ve vyšetřování, a navíc po rozhodnutí státním zástupcem o stížnosti tohoto obviněného do usnesení o zahájení trestního stíhání“. Dále státní zástupkyně uvedla, že

pokračování

„uvedený postup policejního orgánu by byl rovněž v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, neboť vazební věci musí být projednávány s největším urychlením“. Proto kárně obviněná uložila policejnímu orgánu *„vyloučit skutky týkající se podezřelého O. A. N. k samostatnému projednání“*, s tím, že *„ke všem trestním věcem v současné době vedeným proti podezřelému pak žádám o zajištění záznamů o zahájení úkonů trestního řízení, jakož i zjištění stavu těchto věcí, aktuální právní kvalifikaci, zda v některé věci není vedeno vyšetřování“*. Na konci tohoto přípisu kárně obviněná sdělila policejnímu orgánu, aby v případě nejasností konzultoval postup s dozorující státní zástupkyní, nikoli s vedoucí státní zástupkyní, a pokud s jejími pokyny nesouhlasí, má podat podnět k výkonu vnitřního dohledu podle zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“).

[8] Tento písemný pokyn obdržel policejní orgán dne 12. 4. 2018, a to až po vyhotovení dále zmíněných usnesení o zahájení trestního stíhání A. B. pro další skutky a usnesení o zahájení trestního stíhání O. A. N.

[9] Dne 10. 4. 2018 sepsala kárně obviněná záznam pro městskou státní zástupkyni, v němž se uvádí, že podle sdělení jejího náměstka si policisté stěžovali vedoucí státní zástupkyni na neudělení souhlasu se zadržením O. A. N. Po vysvětlení svého postupu jí náměstek městské státní zástupkyně sdělil, že nelze bránit policistům ve vazebním stíhání jmenovaného. Nato mu oponovala, že její povinností je dohlížet na zákonnost postupu policejního orgánu. S ohledem na uvedené zjištění požádala kárně obviněná městskou státní zástupkyni o vyjasnění, zda uvedeným telefonátem počala vykonávat ve věci dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, nebo v ní vykonává vnitřní dohled. V případě konání vnitřního dohledu žádá o jeho řádný výkon v souladu se zákonem o státním zastupitelství a interními předpisy.

[10] Následně policejní orgán usnesením ze dne 11. 4. 2018 podle § 160 odst. 1, 5 trestního řádu zahájil trestní stíhání obviněného A. B. pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, který měl být spáchán dalšími třemi dílčími útoky, z nichž dva dále zmíněné měl organizovat O. A. N.

[11] Trestní stíhání O. A. N. bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 12. 4. 2018. Podle jeho obsahu se měl tento obviněný dopustit pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného formou účastenství podle § 24 odst. 1 trestního zákoníku, třemi dílčími útoky, z nichž ve dvou byl organizátorem jednání, která byla kladena za vinu obviněnému A. B. a odpovídala popisům skutků uvedených v žádosti o vydání předchozího souhlasu k zadržení O. A. N. ze dne 28. 3. 2018. Třetí dílčí útok měl spočívat v tom, že po předchozí emailové komunikaci s bankou probíhající od 5. 2. 2018 do 19. 2. 2018 zatím neustanovený objednatel vystupující fiktivně jako jeden z jednatelů poškozené společnosti AJOS, spol. s r.o. projednal s pracovníkem Komerční banky a.s. vyzvednutí finanční hotovosti v částce 410.000 Kč z bankovního účtu poškozené a následně obviněný v blíže nezjištěné době přesvědčil A. B. k provedení neoprávněného výběru hotovosti v pobočce Komerční banky a.s., Praha - Žižkov, Koněvova 1377, a za tím účelem zajistil a A. B. předal padělanou notářsky ověřenou plnou moc vystavenou poškozenou dne 31. 1. 2018 k výběru hotovosti v částce 410.000 Kč, ačkoliv notářka JUDr. Marie Malá ukončila

notářskou činnost na konci roku 2016, ve všech níže uvedených případech zajistil dopravu, jel společně s A. B. k uvedené pobočce a předal mu instrukce, jak má předat padělanou plnou moc a na základě ní vybrat hotovost, přičemž dne 9. 2. 2018 v době od 15.15 hodin do 15.32 hodin a dne 19. 2. 2018 v době od 13.15 hodin do 14.08 hodin A. B. na základě plné moci a předaných instrukcí v pobočce Komerční banky a.s., Praha - Žižkov, Koněvova 1377, žádal o vyplacení hotovosti v částce 410.000 Kč, což mu nebylo umožněno s ohledem na neúplnost a toliko úředně ověřenou kopii plné moci, a teprve až dne 19. 2. 2018 v době od 15.25 hodin do 15.35 hodin mu na stejném místě Komerční banka a.s. vyplatila hotovost ve výši 410.000 Kč, kterou následně A. B. s O. A. N. použili pro svou vlastní potřebu, čímž byla poškozené společnosti AJOS, spol. s r.o. způsobena škoda ve výši 410.000 Kč.

[12] Na návrh kárně obviněné byl O. A. N. usnesením soudce Městského soudu v Brně ze dne 14. 4. 2018, sp. zn. 70 Nt 3529/2018, vzat do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu.

[13] Dne 16. 4. 2018 učinila kárně obviněná písemný záznam do spisu, v němž uvedla, že téhož dne byla kontaktována policejní komisařkou por. Mgr. M. L., které stejně jako komisaři npor. Mgr. Bc. R. Č. sdělila, že trvá na vyloučení věci O. A. N. k samostatnému projednání. Tento procesní postup zdůvodnila tím, že „je třeba o stížnostech všech spoluobviněných rozhodovat současně v jednom usnesení ve stížnostním řízení, kdy o stížnosti B. již bylo státním zástupcem rozhodnuto. Dále že obviněný O. A. N. již podal blanketní stížnost do usn. § 160 odst. 1 tr. a o této musí být neprodleně rozhodnuto v samostatném řízení s ohledem na jeho vazební stíhání (§ 67 písm. b), c)).“ Dále kárně obviněná vyšetřovatelce zdůraznila „zásadu beneficium cohaesionis, kdy pokud by došlo ke zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání O. A. N. a prospíval by stejný důvod zrušení i obv. B., neprovedení změny usnesení též ohledně něho by znamenalo nerovnou procesní situaci“. V této souvislosti státní zástupkyně připomněla „rozhodovací praxi NS ohledně procesních práv obviněných s tím, že s ohledem na možné opravné prostředky v řízení před soudem je třeba dbát na procesní „čistotu“ řízení přípravného“. Kárně obviněná také upozornila opětovně na skutečnost, že „obv. B. je vzat do vazby pouze z koluzních důvodů, kdy lhůty pro PŘ končí 20. 5. 2018!, kdy je nutno věc v této lhůtě skončit v PŘ. Sdělila jsem jí, že i po vyloučení lze výsledky svědků konat pro obě řízení (v záhlaví protokolu se uvedou obě sp. zn.) za účasti obhájců, přičemž pokud by byly konány tyto výsledky odděleně, pak je třeba svědky upozornit na povinnost vypovídat, v případě, že se nebudou ochotni zdržet po delší dobu svého výsledku, nechtě jsou poučeni o možném uložení pořádkové pokuty.“. Dále státní zástupkyně vyšetřovatelce „vysvětlovala i mj. taktické důvody tohoto postupu, kdy pokud bude věc B. již v řízení před soudem v brzké době a k výsledku jako svědka B. dojde poté v trestní věci organizátora, pak bude předpoklad větší ochoty vypovídat v neprospěch O. A. N. Na výpovědi B. fakticky trestní stíhání O. A. N. „stojí“. Nyní už je patra neochota vypovídat ze strany B. s ohledem na jeho vedenou obhajobu.“.

[14] Policejní orgán v tentýž den, tedy 16. 4. 2018 sepsal podnět k vykonání vnitřního dohledu, v němž poukázal na pokyn kárně obviněné ze dne 6. 4. 2018 k vyloučení věci podezřelého O. A. N. k samostatnému projednání, na kterém dozorová státní zástupkyně trvá. Dále uvedl, že O. A. N. je ve třech dílčích útocích v postavení organizátora, A. B. jednal podle jeho instrukcí, a proto je namíste vedení společného řízení podle § 20 odst. 1 trestního řádu. Dále měl policejní orgán za to, že pokyn dozorové státní zástupkyně ze dne 6. 4. 2018, který mu byl doručen o šest dní později, byl vydán za odlišné situace, kdy bylo

pokračování

zahájeno trestní stíhání obviněného A. B. pro jeden skutek, avšak ještě nedošlo k zahájení trestního stíhání O. A. N. S ohledem na tento odlišný názor policejního orgánu a na přípis dozorující státní zástupkyně, která vnitřní dohled sama navrhla, proto policejní orgán dal podnět k jeho výkonu ze strany vedoucí státní zástupkyně. Ta dne 20. 4. 2018 pověřila jeho provedením svého námětky Mgr. J. P.

[15] Dále policejního orgán sepsal dne 17. 4. 2018 pod č. j. KRPB-42966-316 a 318/TČ-2018-060275-ML podněty k podání návrhu na vydání příkazů k domovní prohlídce podle § 83 odst. 1 trestního řádu, k níž mělo dojít na adrese trvalého bydliště obviněných A. B. a O. A. N. V těchto podnětech policejní orgán popsal průběh vyšetřování, z něhož vyplývá, že se v domácnosti obviněných nachází přesně nezjištěná hotovost do výše 410.000 Kč, která představuje výnos z výše uvedené trestné činnosti spáchané dne 19. 2. 2018, a mohou se tam nacházet i další listinné důkazy, například plné moci, dokumenty vztahující se k poškozeným společnostem, padělané občanské průkazy a jejich kopie, razítka použitá k trestné činnosti, padělané notářské razítko JUDr. Marie Malé, případně elektronika, prostřednictvím níž mohlo probíhat dorozumívání mezi organizátorem a A. B. nebo komunikace objednatele podvodných výběrů na pobočkách Komerční banky.

[16] Tyto podněty obdrželo městské státní zastupitelství ve dnech 17. 4. 2018 a 18. 4. 2018. Kárně obviněná vyhotovila dne 18. 4. 2018 pouze návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce ve vztahu k obviněnému A. B. se stejným odůvodněním jako policejní orgán a následující den ho doručila Městskému soudu v Brně. Ohledně O. A. N. však tento návrh nepodala.

[17] Komisaři por. Mgr. M. L. a npor. Mgr. Bc. R. Č. sepsali dne 1. 5. 2018 úřední záznam, v němž popsali komunikaci s dozorující státní zástupkyní ze dne 23. 4. 2018. V tomto záznamu se uvádí, že podle sdělení státní zástupkyně nebude návrh na provedení domovní prohlídky v bydlíšti O. A. N. podán, protože stále nebyl splněn její pokyn k vyloučení věci tohoto obviněného k samostatnému řízení. Policejní komisařka oponovala s tím, že podle jejího názoru nejsou pro takový postup dány důvody, když i v rámci domovních prohlídek lze nalézt důkazy ve vztahu k oběma obviněným, načež státní zástupkyně uvedla, že i v rámci samostatného řízení by takové důkazy byly použitelné ohledně obou trestně stíhaných osob. Státní zástupkyně stále trvala na vyloučení věci obviněného O. A. N. k samostatnému řízení s tím, že vypracování takového usnesení by trvalo půl hodiny a na otázku, podle jakého ustanovení by tak mělo být učiněno, odkázala na zásadu *beneficium cohaesionis*. Dále dozorová státní zástupkyně zopakovala, že návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce neseptše, že má být věc O. A. N. vyloučena k samostatnému řízení a že následně ji dostane k výkonu dozoru jiný státní zástupce, s nímž se má policejní orgán domluvit na provedení domovní prohlídky, neboť může mít na úkony trestního řízení jiný názor.

[18] Náměstek městské státní zástupkyně sepsal dne 24. 4. 2018 pod sp. zn. 1 SPR 270/2018 podrobnou zprávu o provedení vnitřního dohledu, v níž se vypořádal s jednotlivými argumenty policejního orgánu i dozorové státní zástupkyně k otázce vedení společného či samostatného řízení proti obviněnému A. B. a obviněnému O. A. N. V závěru zprávy konstatoval, že podnět k výkonu dohledu byl shledán důvodným a podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství bylo uloženo ve věci vést společné řízení obou těchto obviněných.

[19] Kárně obviněná v záznamu ze dne 27. 4. 2018 odmítla splnit naposledy uvedený pokyn náměstka městské státní zástupkyně, neboť ten „je v rozporu se zákonem, a to konkrétně v rozporu s § 2 odst. 4 věta třetí trestního řádu, jež upravuje zásadu přiměřenosti, kdy se trestní věci musí projednávat s plným šetřením práv a svobod zaručených LZPS a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je ČR vázána. Při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení. Pokud je obv. B. trestně stíhán vazebně z důvodů uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu, pak mají být policejním orgánem činy úkony ve vztahu k jeho osobě, jež jsou důvodem jeho vazebního stíhání. Pokud je dána důvodná obava, že obviněný B. bude působit na dosud nevyslechnuté svědky, pak je povinností policejního orgánu činit přednostně úkony týkající se výsledků svědků, neboť z tohoto důvodu je obviněný B. omezen na osobní svobodě a je tak zásadně omezeno jeho ústavně zaručené právo. Rozkrývání trestné činnosti následně obviněného organizátora A. N. nemůže „zdržovat“ policejní orgán od jiných přednostních úkonů ve věci obv. B., a to výsledků svědků.“.

[20] Po sdělení náměstka městské státní zástupkyně v Brně ze dne 3. 5. 2018, že na realizaci dotyčného pokynu trvá, vedoucí státní zástupkyně usnesením ze dne 4. 5. 2018, č. j. 1 SPR 270/2018 - 18, podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství odňala trestní věc obviněných A. B. a O. A. N. kárně obviněné, jelikož se neztotožnila s důvody uvedenými v záznamu o odmítnutí splnění pokynu ze dne 27. 4. 2018. Tuto trestní věc ponechala k dalšímu vyřízení Mgr. J. P., který pokyn vydal.

[21] Náměstek městské státní zástupkyně podal obžalobu na O. A. N., A. B. a dalšího obviněného pro shora uvedené tři skutky i další čtyři skutky dne 3. 12. 2018.

4 ZN 2188/2014

[22] Policie České republiky, Městské ředitelství policie Brno, Obvodní oddělení policie Brno - Židenice, podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájila dne 26. 6. 2014 úkony trestního řízení ve věci podezření za spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, o čemž sepsala záznam pod č. j. KRPB-158675-3/TČ-2014-060213. Těchto trestných činů se měl dopustit neznámý pachatel tím, že v době od 21.05 hodin dne 25. 6. 2014 do 06.30 hodin dne 26. 6. 2014 po poškození kovového oplocení areálu a dveří únikového východu se vloupal do budovy společnosti JOKVA OLOMOUC, a.s., kde poškodil zabezpečovací zařízení i s elektroinstalací, v jedné kanceláři po rozřezání trezoru nezjištěným předmětem z něho odcizil finanční hotovost v hodnotě 450.00 Kč a 4 kusy náhradních klíčů od hlavních vchodů v hodnotě 5.000 Kč, z pokladní kasy odcizil finanční hotovost v hodnotě 8.000 Kč a dále poškodil v prvním patře dveře se zárubní u místnosti archivu, v přízemí okno u šatny skladníků, v kancelářích tři kusy skříněk, hasicí přístroj, sádrokartonový strop, elektroniku a pokladnu pro inkasování peněz v prodejně, čímž způsobil poškozené společnosti JOKVA OLOMOUC, a.s. škodu odcizením ve výši 463.000 Kč a poškozením ve výši 95.000 Kč.

[23] Usnesením policejního orgánu ze dne 10. 4. 2018, č. j. KRPB-158675-59/TČ-2014-060213-VE, byla tato trestní věc podle § 159a odst. 5 trestního řádu odložena, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Doposud zjištěné skutečnosti totiž nevedly k ustanovení pachatele. Proti tomuto usnesení o odložení věci podala poškozená stížnost, kterou policejní orgán

pokračování

předložil městskému státnímu zastupitelství dne 17. 4. 2018. Doplnění této stížnosti obdrželo toto státní zastupitelství o deset dní později.

[24] V této době byla trestní věc přidělena k výkonu dozoru Mgr. J. P. Městská státní zástupkyně však rozhodla dne 17. 5. 2018 o jejím převedení na kárně obviněnou, a to náhradou za shora uvedenou věc sp. zn. 4 ZT 27/2018, která jí byla odňata a předána k vyřízení Mgr. J. P., jakož i za dva další spisy týkající se agendy podmíněného propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, jež byly rovněž původně přiděleny tomuto státnímu zástupci.

[25] V tentýž den vyhotovila kárně obviněná písemný záznam, v němž uvedla, že převedení věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 na svoji osobu odmítá, neboť tento postup je v rozporu s § 13h odst. 2 zákona o státním zastupitelství, podle něhož okresní státní zástupce v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství. Dále je zcela nepřipustné, aby byl řadový státní zástupce jakkoliv sankcionován za využití zákonné možnosti odmítnout pokyn učiněný v rámci vnitřního dohledu. Rozdílnost právních názorů je třeba respektovat, přičemž nelze státního zástupce nutit plnit pokyn, který je v konkrétní věci nezákonný, například pod hrozbou převedení výkonu dozoru na něho v jiných trestních věcech. Proto má za to, že daná věc byla z referátu Mgr. J. P. přidělena zcela nepřipustně a jedná se o neprofesionální a šikanózní postup. Dále kárně obviněná uvedla, že náměstci městské státní zástupkyně jsou dlouhodobě zvýhodňováni oproti řadovým státním zástupcům, neboť nemají řádný přiděl věcí a nedochází tak k rovnoměrnému přerozdělování práce na městském státním zastupitelství. Závěrem státní zástupkyně požádala o přidělení nové vazební věci za věc sp. zn. 4 ZT 27/2018 a o převedení věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 na Mgr. J. P.

[26] Na toto sdělení kárně obviněná reagovala městská státní zástupkyně přípisem ze dne 24. 5. 2018, ve kterém uvedla, že svůj postup nepřehodnotí a rozhodně ho nepovažuje za nezákonný či šikanózní. Vazební věc sp. zn. 4 ZT 27/2018 byla totiž zákonným způsobem odejmuta kárně obviněné a nově přidělena k vyřízení Mgr. J. P., kterým v ní musí provádět řadu dozorových úkonů. Logickým důsledkem odejmutí této trestní věci je skutečnost, že kárně obviněná je provádění těchto dozorových povinností ušetřena. Převedení věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 na kárně obviněnou učinila jen proto, aby tuto rozkolísanou hladinu zatíženosti mezi ní a Mgr. J. P. optimalizovala, a to s ohledem na ustanovení § 13h odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Vedoucí státní zástupkyně ujistila, že tento postup nebyl motivován snahou potrestat podřízenou za nesplnění pokynu v rámci vnitřního dohledu. Pro odstranění jakýchkoliv pochybností měla kárně obviněná dále vycházet z toho, že je i nadále dozorovou státní zástupkyní ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014. Jelikož se ve spise nachází stížnost proti rozhodnutí policejního orgánu, která napadla dne 17. 4. 2018, prodloužila městská státní zástupkyně lhůtu k vypracování potřebného úkonu do 17. 6. 2018. Současně kárně obviněnou upozornila, že nemá ani nemůže mít dostatek informací pro objektivní a komplexní posouzení rovnoměrnosti pracovního zatížení jednotlivých státních zástupců městského státního zastupitelství, přičemž rozhodně nelze vycházet pouze z počtu přidělených či neskončených věcí, případně množství účastí u jednání soudu, aniž by byly vzaty v úvahu další pracovní povinnosti státních zástupců s řídicími a kontrolními kompetencemi, jichž jsou naopak řadoví státní zástupci ušetřeni a mohou mít o nich jen částečnou povědomost.

[27] Dne 18. 6. 2018 předložila kárně obviněná městské státní zástupkyni spis sp. zn. 4 ZN 2188/2014 s přípisem datovaným dne 12. 6. 2018, který byl zaslán na vědomí také krajskému státnímu zástupci v Brně, vrchnímu státnímu zástupci v Olomouci a nejvyššímu státnímu zástupci. V něm státní zástupkyně opětovně vyjádřila nesouhlas s převedením této věci na svou osobu a v jeho závěru uvedla, že i přes jakýkoliv nátlak bude stále chránit hodnoty spojené s funkcí státního zástupce, využije všech možností, které jí k tomu právní normy poskytují, nadále bude ctít právní stát, pravdu a spravedlnost a není jedinou osobou na městském státním zastupitelství, jež se neztotožňuje se způsobem jeho řízení, v němž absentuje transparentnost, racionalita a prvky právní jistoty.

[28] Následně dne 20. 6. 2018 pod sp. zn. 1 SPR 365/2018 městská státní zástupkyně podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství písemně kárně obviněné vytkla neodůvodněné průtahy ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014, neboť ta ve stanovené prodloužené lhůtě do 17. 6. 2018 nerozhodla o stížnosti proti usnesení policejního orgánu, která napadla dne 17. 4. 2018, ve věci neučinila ani žádný jiný úkon a jedná se tak o neodůvodněnou rezignaci na výkon dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení v rámci řádně přidělené trestní věci.

[29] V přípise ze dne 20. 6. 2019 dále vedoucí státní zástupkyně stanovila lhůtu k vypracování rozhodnutí o uvedené stížnosti do 29. 6. 2018 a znovu kárně obviněné připomněla, že je stále dozorovou státní zástupkyní v této trestní věci.

[30] Na tato opatření zareagovala kárně obviněná dne 29. 6. 2018 tím, že udělila kanceláři pokyn k předložení spisu sp. zn. 4 ZN 2188/2014 městské státní zástupkyni s doplňkem podání ze dne 12. 6. 2018, které znovu zaslala na vědomí vedoucím státním zástupcům tří nadřízených státních zastupitelství a v němž vyjádřila opětovný nesouhlas s přidělením této věci.

[31] Toto podání obdržela městská státní zástupkyně dne 2. 7. 2018, zjistila, že kárně obviněná nadále nečinila ve věci žádné úkony a nerozhodla o stížnosti proti usnesení policejního orgánu. Proto s ohledem na nutnost zajištění řádného výkonu dozoru ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 záznamem ze dne 3. 7. 2018 podle 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství odňala tuto věc kárně obviněné a převedla ji k výkonu dozoru zpět na Mgr. J. P.

[32] Přípisem ze dne 13. 7. 2018, sp. zn. 1 SPR 244/2018, krajský státní zástupce v Brně sdělil kárně obviněné k jejímu podání ze dne 12. 6. 2018, že nebude vůči městské státní zástupkyni přijímat žádná opatření podle § 16b odst. 3 zákona o státním zastupitelství, neboť v jejím postupu neshledal žádné pochybení a rovněž tak nevnímá jakoukoliv potřebu zjednávat nápravu podle pracovněprávních předpisů v důsledku údajného porušení zásady rovného zacházení se všemi zaměstnanci.

[33] Následně státní zástupce Mgr. J. P. usnesením ze dne 20. 7. 2018 podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu stížnost poškozené proti uvedenému usnesení policejního orgánu o odložení věci zamítl.

pokračování

[34] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor Břeclav, Oddělení hospodářské kriminality, podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájila dne 21. 11. 2017 na základě šetření ze spisového materiálu pod č. j. KRPB-44460/TC-2015-060481 úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, o čemž sepsala záznam pod č. j. KRPB-267054-1/TC-2017-060481. Těchto trestných činů se měl dopustit podezřelý M. B., nar. X, tím, že jako jediný jednatel a zároveň společník obchodní společnosti MD NOVA spol. s r.o. nejprve na žádost jejího dřívějšího jednatele Ing. M. M. uzavřel dne 20. 6. 2011 za tuto společnost s obchodní společností MN NOVA spol. s r.o. v zastoupení Ing. M. M. smlouvu o postoupení pohledávky za společností STRABAG, a.s. ve výši 105.701 Kč, a to z titulu doplatku dlouhodobé pozastávky na základě smlouvy o dílo č. 841/ZACI/022 ze dne 19. 7. 2007, poté co však bylo plnění pozastávky ze strany společnosti STRABAG a.s. ve prospěch společnosti MN NOVA spol. s r.o. odmítnuto z důvodu porušení smluvních povinností (pohledávku nebylo možné postoupit), a taktéž nebylo akceptováno ani zmocnění Ing. M. M. k jednání za společnost MD NOVA spol. s r.o., požádal podezřelý o výplatu zádržného ve výši 64.493,28 Kč na účet vedený u FIO banky a.s. na společnost MD NOVA spol. s r.o., poté, co dne 18. 9. 2014 byla společností STRABAG a.s. tato částka poukázána na účet společnosti MD NOVA spol. s r.o., provedl podezřelý dne 19. 9. 2014 na pokladně FIO banky, a.s. v Brně, Veverčí 102, výběr z tohoto účtu ve výši 64.000 Kč, kdy tuto částku použil pro svou vlastní potřebu, čímž byla poškozeným MD NOVA spol. s r.o. v likvidaci, EKOMONT, spol. s r.o., J. H. a Profesní komora požární ochrany, z.s. způsobena škoda ve výši 64.493 Kč.

[35] Okresní státní zastupitelství v Břeclavi přípisem ze dne 4. 12. 2017 postoupilo spis Městskému státnímu zastupitelství v Brně k výkonu další dozorové činnosti s ohledem na jeho místní příslušnost a doplnilo, že podezření vyplynulo z prověřování jiné trestní věci vedené pod sp. zn. ZT 122/2017, v níž je trestně stíhán předchozí společník a jednatel společnosti MD NOVA spol. s r.o. Ing. M. M., nar. X, pro zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea třetí trestního zákoníku. Na městském státním zastupitelství byla tato trestní věc přidělena k vyřízení kárně obviněné.

[36] Přípisem ze dne 18. 12. 2017 kárně obviněná předložila uvedenou trestní věc Krajskému státnímu zastupitelství v Brně k rozhodnutí sporu o místní příslušnost, neboť podezření ze spáchání trestných činů M. B. vyplynulo z šetření v jiné trestní věci vedené na Okresním státním zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZT 122/2017, přičemž smyslem § 23 odst. 2 trestního řádu je zachovat příslušnost soudu, který má konat společné řízení, ve všech věcech poté, kdy je některá z nich ze společného řízení vyloučena. Proto podle názoru státní zástupkyně je i nadále k výkonu dozoru v trestní věci podezřelého M. B. příslušné Okresní státní zastupitelství v Břeclavi.

[37] Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně však usnesením ze dne 26. 1. 2018, č. j. 2 KZN 1904/2018 - 9, podle § 12a odst. 1 zákona o státním zastupitelství rozhodla tak, že k úkonům trestního řízení je příslušné Městské státní zastupitelství

v Brně. V odůvodnění tohoto usnesení se uvádí, že ve věci Okresního státního zastupitelství v Břeclavi sp. zn. ZN 1436/2015 a posléze sp. zn. ZT 122/2017 bylo vždy vedeno trestní řízení pouze proti Ing. M. M. a nikdy v ní nebyl prověřován M. B., ve vztahu k němuž činil úkony trestního řízení od počátku břeclavský policejní útvar v jiné trestní věci. Ta proto nemohla být podle § 23 odst. 2 trestního řádu vyloučena z věci Okresního státního zastupitelství v Břeclavi sp. zn. ZT 122/2017 a aplikace tohoto ustanovení nepřicházela v úvahu. Z doposud zjištěných skutečností je dále možné učinit jednoznačný závěr, že k spáchání trestné činnosti, stejně jako k způsobení škody a k obohacení podezřelého M. B. mělo dojít výhradně v Brně, tedy v obvodu působnosti Městského státního zastupitelství v Brně.

[38] Následně kárně obviněná opatřením ze dne 19. 3. 2018 podle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu zrušila opatření břeclavského policejního útvaru ze dne 21. 11. 2017, kterým byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci podezřelého M. B. pro shora uvedený skutek. Toto zrušující usnesení odůvodnila státní zástupkyně nezákonností předmětného opatření, neboť policejní orgán podle analogického použití § 23 odst. 1 trestního řádu nevyloučil věc týkající se podezřelého M. B. ze společného řízení vedeného pod sp. zn. KRPB-44460/TČ-2015-060481, ve kterém bylo vedeno jeho prověřování. Ostatně i sám policejní orgán v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení uvádí, že k tomuto úkonu došlo na základě uvedeného šetření. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 2. 3. 2015, sepsaného pod sp. zn. KRPB-44460/TČ-2015-060481 dále vyplývá, že bylo vedeno prověřování pro přečin poškozování věřitele podle § 222 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, jehož se mohl dopustit v období od 1. 1. 2011 do 20. 2. 2015 bývalý jednatel společnosti Ing. M. M. nebo následný jednatel M. B. K zahájení úkonů trestního řízení přitom došlo na základě trestního oznámení společnosti EKOMONT spol. s r.o. ze dne 12. 2. 2015, které je směřováno i vůči M. B. Ten v rámci prověřování v průběhu let 2015 a 2016 opakovaně podával vysvětlení. Policejní orgán tak neměl zákonný důvod pro opětovné zahajování úkonů trestního řízení po dvou letech vedeného prověřování a pochybil, pokud věc M. B. řádně nevyloučil ze společného řízení k samostatnému projednání.

[39] Současně kárně obviněná dne 19. 3. 2019 udělila břeclavskému policejnímu útvaru pokyn k vyloučení věci podezřelého M. B. k samostatnému projednání a k doručení tohoto rozhodnutí dozorovému státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Břeclavi k věci vedené pod sp. zn. ZT 122/2017. Rovněž státní zástupkyně téhož dne postoupila dozorový spis Okresnímu státnímu zastupitelství v Břeclavi s odůvodněním, že poté, co policejní orgán napraví své pochybení a vyloučí věc podezřelého M. B. k samostatnému projednání, bude k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení nadále příslušný státní zástupce činný u tohoto státního zastupitelství.

[40] Na základě podnětu okresního státního zástupce v Břeclavi ze dne 3. 5. 2018 vykonalo Krajské státní zastupitelství v Brně v dané trestní věci dohled podle § 12d zákona o státním zastupitelství. V zápisu o něm ze dne 29. 5. 2018, č. j. 2 KZN 1051/2018 - 11, se uvádí, že opatření o zrušení záznamu o zahájení úkonů trestního řízení je natolik specifickým úkonem, který by měl být využíván pouze ve výjimečných případech, avšak v dané věci k takové neobvyklé situaci nedošlo. Předmětem šetření vedeného policejním orgánem pod sp. zn. KRPB-44460/TČ-2015-060481 a dozorovaného Okresním státním zastupitelstvím v Břeclavi totiž bylo jednání spočívající v postoupení pohledávek mezi

pokračování

společností MD NOVA spol. s r.o. a společností MN NOVA spol. s r.o. bez potřebného plnění, jakož i skutečnost, že při převodu společnosti MD NOVA spol. s r.o. na nového jednatele byly účetní doklady společnosti učiněny neupotřebitelnými. V důsledku těchto jednání mělo dojít ke způsobení škody věřitelům společnosti MD NOVA spol. s r.o., k ohrožení jejich majetkových práv a k ohrožení včasného a řádného vyměření daní. Naopak ve věci vedené policejním orgánem pod sp. zn. KRPB-267054/TČ-2017-060281 a dozorované Městským státním zastupitelstvím v Brně mělo být předmětem šetření jednání podezřelého M. B. spočívající v tom, že poté, co na něho byla převedena společnost MD NOVA spol. s r.o., z jejího účtu vedeného u Fio banky a.s. na brněnské pobočce této banky vyzvedl finanční prostředky, které tam zaslala společnost STRABAG a.s., přičemž si je ponechal pro svou vlastní potřebu a způsobil tak škodu především společnosti MD NOVA spol. s r.o. Policejní orgán sice nadbytečně v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 21. 11. 2017 popisoval také okolnosti spojené s převodem společnosti MD NOVA spol. s r.o. na podezřelého, nicméně státní zástupkyně mohla z obsahu popisovaného jednání vyvodit závěr o tom, jakým jednáním mohlo dojít k naplnění znaků skutkové podstaty tam uváděného přčinu s tím, že další popisované okolnosti jsou zmiňovány zcela zbytečně a jen dokreslují situaci nového jednatele společnosti MD NOVA spol. s r.o., kterým se stal M. B. Je proto zřejmé, že k vydání opatření, kterým byl podle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu zrušen záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 21. 11. 2017, nebyl žádný zákonný důvod a že toto pochybení je zcela a pouze na straně státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně. Dále jako zcela bezprecedentní je nutné hodnotit další postup státní zástupkyně, která v dozorované věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 dala pokyn policejnímu orgánu k vyloučení věci týkající se M. B. z původní věci vedené břevlavským policejním útvarem a dozorované Okresním státním zastupitelstvím v Břevlavě pod sp. zn. ZT 122/2017. Státní zástupkyně tedy uvedený pokyn adresovala a udělila ve věci, v níž břevlavský policejní útvar nemohl rozhodovat a kterou Městské státní zastupitelství v Brně vůbec nedozorovalo. Státní zástupkyně proto neoprávněně zasahovala do trestní věci dozorované výhradně Okresním státním zastupitelstvím v Břevlavě, ve které navíc bylo přípravné řízení skončeno, neboť dne 12. 1. 2018 byla podána obžaloba. Účel nezákonného postupu státní zástupkyně se jeví zcela jasně a spočívá v její snaze sverpě prosadit svůj původní právní názor, který prezentovala již při podání podnětu k rozhodnutí sporu o příslušnost. V důsledku tohoto jednání státní zástupkyně nebyly fakticky od ledna 2018 číněny žádné úkony v rámci prověřování nijak skutkově složité věci. Uvedený postup kárně obviněné hodnotilo krajské státní zastupitelství jako zcela nepřijatelný, nepřipustný a v rozporu s povinnostmi státního zástupce uvedenými v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, což je nezbytné v dalším řízení napravit. Dále bude zapotřebí zjištěná pochybení a nedostatky při výkonu dozoru s dotyčnou státní zástupkyní projednat a seznámit s nimi ostatní státní zástupce městského státního zastupitelství tak, aby k obdobným negativním zjištěním již v budoucnu nedocházelo.

[41] Po seznámení se zápisem o vykonaném dohledu nadřízeného státního zastupitelství kárně obviněná v emailu adresovaném městské státní zástupkyni dne 15. 6. 2018 neshledala, že „byl jakýkoliv důvod k projednání věci se mnou. Naopak je nutno z mé strany učinit další opatření a vyvolat tzv. dohled nad dohledem, podat podnět k výkonu dohledu mj. z důvodu nepřipustné ingerence do výkonu mého dozoru ze strany KSZ v Brně.“

[42] Ve stejný den pod č. j. 1 SPR 348/2018 - 26 vedoucí státní zástupkyně podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství kárně obviněné písemně vytkla výrokem I. její dozor v trestní věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017, v němž byla shledána závažná pochybení a který byl vyhodnocen jako neodůvodněný a nezákonný, a výrokem II. nerespektování výzvy městské státní zástupkyně v Brně ze dne 11. 6. 2018, aby se dostavila dne 15. 6. 2018 v 9.00 hodin k projednání jejího postupu ve věci vedené pod sp. zn. 4 ZN 2761/2017. Tato písemná výtka byla dne 15. 6. 2018 předána v kanceláři 4. oddělení kárně obviněné, která po nahlédnutí do obsahu listiny ji odmítla převzít, což písemně stvrdila na originálu výtky, jak se uvádí v úředním záznamu ze dne 15. 6. 2018, sp. zn. 1 SPR 348/2018.

[43] Následně přípisem ze dne 20. 7. 2018 kárně obviněná požádala Vrchní státní zastupitelství v Olomouci o přezkoumání uvedeného dohledu provedeného Krajským státním zastupitelstvím v Brně.

[44] Emailem ze dne 23. 7. 2018 se pak státní zástupkyně domáhala zaslání uvedené písemné výtky řádně v obálce a udělování jakýchkoliv pokynů ve smyslu § 12e odst. 1, odst. 2 zákona o státním zastupitelství ve všech jí dozorovaných věcech pouze v písemné podobě.

[45] Přípisem ze dne 16. 8. 2018 brněnský policejní útvar požádal městské státní zastupitelství o sdělení, zda se u něho nachází spisový materiál a zda bude udělen pokyn k dalšímu šetření za situace, kdy byl zrušen záznam o zahájení úkonů trestního řízení. Kárně obviněná policejnímu orgánu dne 24. 8. 2018 sdělila, že byl trestní spis předložen Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci k přezkumu.

[46] Podáním ze dne 7. 9. 2018 dále kárně obviněná Krajskému státnímu zastupitelství v Brně na základě jeho žádosti o podání zprávy o aktuálním stavu věci sdělila, že v ní není vedeno trestní řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu ani šetření ve smyslu § 158 odst. 1 trestního řádu, a proto ponechává na právní úvaze, zda je vůbec možné vykonávat průběžný dohled. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně v přípise ze dne 18. 9. 2018 sdělila, že výkon dohledu nejbližší vyššího státního zastupitelství nad postupem nižšího státního zastupitelství ve svém obvodu není vázán na vedení trestního řízení v dané trestní věci, a proto žádá obratem o sdělení stavu řízení. V podání ze dne 26. 9. 2018 kárně obviněná znovu uvedla, že ve věci není vedeno trestní řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu a znovu tak ponechává na úvaze otázku možnosti konání průběžného dohledu. Dále zmínila, že právní názor uvedený v předchozím nezávazném a nepřesvědčivém doporučujícím stanovisku považuje za rozporný se zákonem.

[47] Následně Vrchní státní zastupitelství v Olomouci přezkoumalo postup Krajského státního zastupitelství v Brně při výkonu dohledu nad postupem Městského státního zastupitelství v Brně v dané trestní věci. V přípise ze dne 27. 9. 2018, sp. zn. 4 ZN 2761/2017, uvedlo, že z hlediska způsobu a rozsahu přezkoumání postupu Městského státního zastupitelství v Brně a z hlediska hodnocení tohoto postupu byl dohled na dostatečné úrovni a účinný. Závěr o účinnosti výkonu dohledu však již nelze vztáhnout na volbu opatření k nápravě zjištěných nedostatků, neboť již ode dne 29. 5. 2018 byly splněny podmínky pro vydání pokynu podle § 12d odst. 1 věty první zákona o státním zastupitelství, byť v té době ještě Krajské státní zastupitelství v Brně nemělo k dispozici úplný spisový materiál. Proto mu byl dán pokyn k vykonání dohledu nad postupem

pokračování

Městského státního zastupitelství v Brně ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 v době od 29. 5. 2018 s využitím aktuálního spisového materiálu.

[48] Následně Krajské státní zastupitelství v Brně udělilo dne 18. 10. 2018 pod č. j. 2 KZN 1051/2018 - 56 pokyn podle § 12d zákona o státním zastupitelství, kterým Městskému státnímu zastupitelství v Brně uložilo, aby v trestní věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 v souladu s § 157 odst. 2 trestního řádu uložilo příslušnému policejnímu orgánu zahájit úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu pro skutek, jehož se měl dopustit M. B. dne 19. 9. 2014 v Brně na ulici Veverčí 102 v pobočce Fio banky a.s. tím, že jako jednatel společnosti MD NOVA spol. s r.o. z bankovního účtu uvedené společnosti vybral finanční prostředky ve výši nejméně 64.000 Kč, které na tento účet byly zaslány na podkladě předchozího jednání se společností STRABAG a.s., a tyto finanční prostředky si ponechal pro vlastní potřebu, čímž způsobil jím zastupované společnosti MD NOVA spol. s r.o. v likvidaci škodu ve výši nejméně 64.000 Kč, v němž je možné spatřovat důvodné podezření ze spáchání přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Současně bylo Městskému státnímu zastupitelství v Brně uloženo, aby nad tímto přípravným řízením vykonávalo účinný dozor nad zachováváním zákonnosti.

[49] V podání ze dne 25. 10. 2018 kárně obviněná odmítla tento pokyn Krajského státního zastupitelství v Brně splnit. Uvedený pokyn následně kárně obviněná udělila v rámci vnitřního dohledu podle § 12e zákona o státním zastupitelství také městská státní zástupkyně v Brně, jak vyplývá z jejího opatření ze dne 5. 11. 2018. I tento pokyn kárně obviněná odmítla splnit, což dala na vědomí v podání ze dne 8. 11. 2018.

[50] S ohledem na tuto skutečnost městská státní zástupkyně usnesením ze dne 12. 11. 2018 podle § 12e odst. 3 písm. b) zákona o státním zastupitelství odňala kárně obviněné trestní věc podezřelého M. B. vedenou pod sp. zn. 4 ZN 2761/2017 s tím, že si ji sama ponechává k vyřízení, neboť v ní udělila pokyn k zahájení úkonů trestního řízení.

[51] Všechna shora uvedená skutková zjištění vyplývají z obsahu spisů Městského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 4 ZT 27/2018, sp. zn. 4 ZN 2188/2014 a sp. zn. 4 ZN 2761/2017, z kopie podstatných listin založených v těchto dozorových spisech a ze správních spisů Městského státního zastupitelství v Brně sp. zn. 1 SPR 270/2018 a sp. zn. 1 SPR 250/2018. Tyto důkazy byly při ústním jednání kárného senátu provedeny na návrh kárné navrhovatelky.

II. Obhajoba kárně obviněné a svědecké výpovědi

[52] Kárně obviněná ve stanovisku k návrhu na zahájení kárného řízení, ve výpovědi před kárným senátem a v dalším průběhu kárného řízení uvedla následující relevantní skutečnosti:

[53] Při udělení pokynu policejnímu orgánu k vyloučení věci podezřelého a posléze obviněného O. A. N. k samostatnému projednání vycházela z toho, že jednání hlavního pachatele a organizátora nemůže být nikdy totožnou trestnou činností a také v dané trestní věci byl popis jejich skutku odlišný. V době podání žádosti o udělení souhlasu se zadržením podezřelého O. A. N. již rozhodla o stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného A. B., který byl vzat do vazby z koluzního důvodu. Před zahájením vyšetřování i při výslechu obviněného A. B. tvrdil, že jeho trestná činnost byla

organizována O. A. N. Proto předpokládala, že další úkony policejního orgánu budou směřovat k potvrzení či vyvrácení této obhajoby, která tehdy ještě nebyla podepřena žádnými dalšími podklady, a nebylo tak jasné, zda O. A. N. vůbec existuje a zda skutečně organizoval trestnou činnost A. B. Za této situace považovala za předmět trestního řízení skutek vymezený v usnesení o zahájení trestního stíhání A. B., což zohlednila při posuzování žádosti policejního orgánu o vydání souhlasu se zadržením podezřelého O. A. N.

[54] Přitom poukázala i na nutnost rozhodovat o stížnostech všech spoluobviněných v jednom usnesení, aby tak byla dodržena zásada *beneficium cohaesionis*. Vycházela přitom ze znění § 150 odst. 2 trestního řádu a komentáře k trestnímu řádu, který uvádí, že se toto ustanovení o změně usnesení ve prospěch spoluobviněného, jemuž prospívá důvod, pro který změnil nadřízený orgán usnesení ve prospěch jiného obviněného, netýká zúčastněné osoby. Rozhodnutí o více osobách v jednom rozsudku či usnesení se obligatorně předpokládá také v odvolacím řízení, jak vyplývá z ustanovení § 261 trestního řádu, které se podle judikatury Nejvyššího soudu nevztahuje ani na případy, kdy došlo k vyloučení věci spoluobžalovaného ze společného řízení a k vydání samostatného rozhodnutí. Stejný postup je tedy dán i pro účely přípravného řízení a orgány činné v trestním řízení ho nemohou ignorovat a jednat svévolně. Proto podle jejího právního názoru nebylo tak již ve stádiu vyšetřování možné po rozhodnutí o jedné stížnosti dodatečně rozhodovat samostatnými usneseními o dalších stížnostech.

[55] Při předložení žádosti o vydání souhlasu se zadržením podezřelého O. A. N. dále požádala policejní orgán o předložení všech podkladů pro zvážení důvodu k jeho vazebnímu stíhání kvůli možnému obvinění pro trestnou činnost, za kterou by přicházelo v úvahu uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Tento podezřelý měl totiž v rejstříku trestů pouze jeden záznam za odsouzení k peněžitému trestu, který zaplatil. Policejní komisařka jí přitom telefonicky sdělila, že vůči O. A. N. je v České republice vedeno několik trestních řízení, aniž by specifikovala jejich počet, stádium, ve kterých se nacházejí, a trestné činy, pro které jsou vedena. Až zpětně zjistila, že v době žádosti o vydání souhlasu se zadržením O. A. N. pražský policejní orgán v jiné trestní věci propustil tuto osobu ze zadržení a návrh na jeho vzetí do vazby nebyl podán. Policistka si stěžovala, že v Praze nechce nikdo vzít O. A. N. do vazby a kvůli páchání trestné činnosti po celé České republice je třeba ho zastavit. Po předložení spisu policejního orgánu a podkladů pro rozhodnutí o vydání souhlasu se zadržením zjistila, že již bylo v Praze zahájeno trestní stíhání O. A. N., a proto musela respektovat ustanovení § 16 vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, podle něhož je-li dána příslušnost k výkonu dozoru několika státních zástupců, vykonává dozor ten, který je příslušný k výkonu dozoru nad vyšetřováním vedeným proti pachateli trestného činu nebo ohledně nejzávažnějšího trestného činu, jinak ten, který začal vykonávat dozor nejdříve. V době podání žádosti policejního orgánu o vydání souhlasu se zadržením O. A. N. totiž ještě nebyla tato osoba obviněna. Kromě toho z dozorového spisu i následných zjištění vyplývalo, že proti O. A. N. bylo skutečně různými policejními orgány vedeno několik trestních řízení, z nichž bylo jedno zastaveno pro neúčelnost. Všechny tyto trestní věci O. A. N. nebyly spojeny ke společnému řízení, což byl určitý problém při rozhodnutí o vzetí této osoby do vazby. To totiž odůvodnil Městský soud v Brně vedením několika trestních řízení s možným uložením citelného trestu odnětí svobody, který však přicházel v úvahu

pokračování

jen při vedení jednoho trestního řízení za veškerou spáchanou trestnou činnost obviněného O. A. N.

[56] V souvislosti s předložením žádosti o vydání souhlasu se zadržením O. A. N. se řídila zásadou rychlosti řízení. Jednalo se totiž o vazební věc s koluzními důvody, v níž byla stanovena maximální doba, ve které musí vyšetřování směřovat k provádění úkonů, pro něž je osoba omezena na osobní svobodě, aby mohla být co nejdříve z vazby propuštěna. Tuto skutečnost policejnímu orgánu zmiňovala v rozhovorech, které trvaly několik desítek minut, byť následně do dozorového spisu zaznamenala jen jejich nejdůležitější obsah a skutečnosti, na které si vzpomněla.

[57] S ohledem na tyto okolnosti nevyhověla žádosti policejního orgánu a neudělila souhlas se zadržením tehdy ještě podezřelého O. A. N. Následně ji vyhledal náměstek městské státní zástupkyně Mgr. J. P. a sdělil jí, že nemůže policistům bránit ve vazebním stíhání O. A. N. Ona mu vysvětlila důvod pro uvedený postup s tím, že v dané trestní věci je mnoho procesních otázek, které nejsou nikde jednoznačně řešeny a na něž si vytvořila jasný právní názor, jež jednoznačně vyjeví v pokynu policejnímu orgánu. V této souvislosti zdůraznila nutnost respektovat její pozici dozorové státní zástupkyně, ze které vyplývá povinnost kontrolovat zákonnost postupu policejního orgánu a zajistit dodržování zásad trestního řízení. Policejní orgán přitom nemůže jednat svévolně a domlouvat si s jinými policejními útvary, kdo vezme určitou osobu do vazby, neboť tento zajišťovací úkon má svá pravidla. Navíc i podle pokynu policejního prezidenta č. 30/2009, o plnění úkolů v trestním řízení, platí zásada, že pokud byly pro stejný trestný čin zahájeny úkony trestního řízení v územních obvodech více policejních orgánů, koná řízení ten z nich, u něhož byly tyto úkony zahájeny nejdříve. To platí i u trestných činů, kde došlo k zahájení trestního stíhání. V dané trestní věci se tedy policejní orgán tímto závazným pokynem neřídil. Dále podle § 23 trestního řádu je možné řízení proti některému obviněnému vyloučit ze společného řízení v rámci urychlení řízení. Posouzení, v kterém případě a za jakých okolností lze řízení urychlit, je přitom ponecháno na zvážení orgánů činných v trestním řízení, neboť tuto otázku je velmi obtížné zobecnit. V praxi je přitom běžné, že pokud je nutné se více zaměřit na organizátora trestné činnosti, tak se konají samostatná řízení ohledně hlavních pachatelů, jako v případech rozsáhlého páčání úvěrových podvodů. Jiným důvodem pro vyloučení věci může být potřeba provádět rozsáhlé dokazování o některém z více trestných činů a možnost rozhodnout o jiném z nich. Posouzení podmínek pro vyloučení věci přitom vychází z profesní zkušenosti státního zástupce, jako tomu bylo v posuzované trestné věci. V ní O. A. N. organizoval více osob, což bylo patrné od počátku trestního řízení, zatímco obviněný A. B. byl hlavním pachatelem. Navíc rozsah prokazování trestné činnosti O. A. N. byl mnohem obsáhlejší a obtížnější, neboť jeho organizátorství bylo postaveno pouze na výpovědi obviněného A. B., která mohla být učiněna ve snaze zlehčit páčání jeho vlastní trestné činnosti. Proto bylo nutné vedení dalšího dokazování samostatně jenom ohledně veškeré trestné činnosti O. A. N. či společně s eventuálními dalšími hlavními pachateli.

[58] Náměstek městské státní zástupkyně projevil nespokojenost s tímto jejím postupem, což dal emotivně najevo při odchodu z její kanceláře. V návaznosti na zjištění, že si kvůli neudělení souhlasu se zadržením O. A. N. na ni stěžoval policejní orgán, vyzvala městskou státní zástupkyně k vyjádření, zda v předmětné trestní věci započala vykonávat vnitřní dohled, aby mohl být dán jejím aktivitám konkrétní zákonný rámeček. Státní zástupci totiž

nemohou být vystavováni nepříjemným a nepřijatelným interním tlakům na to, jak mají ve vztahu k policejnímu orgánu postupovat při výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, což se v praxi Městského státního zastupitelství v Brně častokrát děje. Záleží proto na etických kvalitách dozorového státního zástupce, zda tyto vnitřní vlivy na svoji rozhodovací činnost rázně odmítne a stane se garantem zákonného postupu v přípravném řízení.

[59] Z uvedených důvodů udělila dne 6. 4. 2018 policejnímu orgánu písemný pokyn k vyloučení věci podezřelého O. A. N. k samostatnému projednání. Učinila tak v rámci svých dozorových oprávnění ve smyslu § 174 trestního řádu, která směřují k tomu, aby nikdo nebyl nad míru stanovenou zákonem omezován na svých právech v rámci přípravného řízení. V něm je státní zástupce *dominus litis*, což je policejní orgán povinen respektovat. Tento princip policejnímu orgánu několikrát zdůraznila a podrobně mu vysvětlila své právní názory, avšak ten uložené pokyny i přes jejich závaznost nerespektoval, ačkoliv zjevně nebyly excesivní povahy. Místo toho policejní orgán komunikoval s náměstkem městské státní zástupkyně, kterému sděloval, jaké úkony bude provádět. O nich ji přitom jako dozorovou státní zástupkyni předem neinformoval. Dne 12. 6. 2018 probírala situaci v dlouhém telefonátu s policejním orgánem, kterého přesvědčila o potřebě respektovat její pokyn k vyloučení věci O. A. N. ze společného řízení s tím, že s ohledem na změnu důkazní situace lze předtím podat návrh na jeho vzetí do vazby u Městského soudu v Brně. Policejní orgán však nakonec uvedený pokyn nerespektoval a podal městské státní zástupkyni podnět k výkonu dohledu, což mu sama navrhla již při neudělení souhlasu se zadržením O. A. N.

[60] Udělení pokynů k vyloučení věci podezřelého a posléze obviněného O. A. N. k samostatnému projednání je pouhou polemikou s jejím právním názorem o nutnosti tohoto postupu. Přitom podle ustálené judikatury kárných senátů Nejvyššího správního soudu ve věcech soudců dokonce ani nesprávný právní názor vyslovený při aplikaci příslušné právní normy v zásadě nenaplnuje znaky skutkové podstaty kárného provinění, jak vyplývá z rozhodnutí ze dne 30. 6. 2011, č. j. 11 Kss 9/2009 - 331, a ze dne 18. 1. 2012, č. j. 11 Kss 18/2011 - 251. Na tuto judikaturu navázal i kárný senát ve věcech státních zástupců, který v rozhodnutí ze dne 10. 11. 2014, č. j. 12 Ksz 7/2014 - 91, dospěl při posuzování otázky kárné odpovědnosti státního zástupce za nezákonně vedené trestní stíhání k obdobnému závěru, podle něhož vedení trestního stíhání a podání obžaloby je výrazem vnitřního přesvědčení veřejného žalobce o existenci potřebného stupně pravděpodobnosti spáchání trestného činu obviněným, za něž by státní zástupce v zásadě neměl být postihován, i když se podezření z trestné činnosti nakonec nepotvrdí. V rozhodnutí ze dne 14. 2. 2017, č. j. 12 Ksz 4/2016 - 142, se dále uvádí, že v kárném řízení ve věcech státních zástupců se aplikuje princip subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost tak lze dovozovat jen v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství, přičemž střet právních názorů vedoucího státního zástupce s jemu podřízeným státním zástupcem o odbornou správnost a pečlivost se pravidelně bude vymykat materiálnímu dosahu kárného provinění a v rámci kárného řízení bude možné posuzovat jen výjimečné excesy.

[61] V daném případě je stěžejní, že právní názor, který zastávala i zastává, byl policejnímu orgánu i vedoucí státní zástupkyni zdůvodněn a nešlo tak o žádnou svévoli, což přiznává i navrhovatelka, která její argumentaci shrnuje a polemizuje s ní. Policejnímu

pokračování

orgánu udělila ve dnech 6., 12. a 16. 4. 2018 pokyn k vyloučení věci O. A. N. k samostatnému řízení, který podrobně objasnila s odkazem na judikaturu i odbornou literaturu. Dále si navrhovatelka dne 17. 4. 2018 vyžádala o dotyčné trestní věci neformální informace a neshledala žádný důvod pro její odebrání či výkon vnitřního dohledu, ačkoliv by tak měla učinit, pokud její postup považovala za nezákonný. Zastáváním uvedeného právního názoru, který byl vždy policejnímu orgánu i navrhovateli náležitě odůvodněn, se tedy nedopustila kárného provinění. Podstata příslušné právní otázky má být přitom řešena uvnitř soustavy státního zastupitelství, a nikoliv v rámci kárného řízení.

[62] Také nepodání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. do značné míry koresponduje s právním názorem na otázku vedení společného řízení. Policejní orgán totiž nedbal udělení závazného pokynu k vyloučení věci O. A. N. k samostatnému projednání, který nebyl zjevně nezákonný, a proto jako dozorová státní zástupkyně nemohla bez dalšího jeho následný postup akceptovat. Navíc o podání podnětu na vydání příkazu k domovní prohlídce také v bydlíšti O. A. N. ji policejní orgán neinformoval, tento úkon nebyl v plánu vyšetřování a den před jeho obdržením komunikovala se zpracovatelkou věci, s níž se bavila pouze o domovní prohlídce u matky obviněného A. B. a přitom jí s ohledem na zásadu zdrženlivosti zdůrazňovala, že musí nejprve vyzvat matku tohoto obviněného k vydání věci a až v případě nevyhovění této žádosti lze učinit domovní prohlídku.

[63] Dále uvažovala tak, že pokud je obviněný A. B. vazebně stíhán z koluzních důvodů, musí být činěny pouze úkony, které by mohl sám zmařit. S ohledem na nemožnost vykládat vazební důvody extenzivně pak dospěla k závěru, že ve vztahu k tomuto obviněnému nelze domovní prohlídku v bydlíšti matky O. A. N. provést. Obviněný A. B. totiž nemohl tento úkon zmařit, když usvědčoval z páchání trestné činnosti O. A. N., který navíc oproti němu vykonával předstižnou a útekovou vazbu. Oprávněnost tohoto právního názoru, který vycházel z povinnosti státního zástupce dodržovat základní práva a postupovat ústavně konformně, si přitom ověřila i během diskuze v rámci odborného semináře pořádaného Justiční akademií. Navíc se v tomto směru jednalo i o projev její procesní taktiky, která přísluší každému státnímu zástupci. Domovní prohlídka v obydlí obviněného O. A. N. totiž měla být provedena před pominutím koluzního důvodu vazby obviněného A. B. a výsledkem některých svědků. Obhájce by tak mohla v případě realizace této domovní prohlídky namítat, že došlo k nepřipustnému omezení osobní svobody obviněného A. B.

[64] Dne 18. 4. 2018 vyrozuměla městskou státní zástupkyni o tom, že policejní orgán nerespektuje její pokyny, přičemž dozorový spis jí byl vrácen až o šest dní později, a proto nemohla sepsat záznam o neakceptaci podnětu k uvedené domovní prohlídce. V mezidobí jí telefonicky kontaktovala policistka s dotazem, proč nebyl podán také návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. Policistce situaci vysvětlila s tím, že podle jejího názoru existuje překážka pro provedení tohoto úkonu, která však bude odstraněna po vyloučení věci O. A. N. k samostatnému řízení. Rovněž ji upozornila na nutnost respektování pokynu k tomuto vyloučení do doby, než bude rozhodnuto o podnětu k výkonu dohledu.

[65] Z uvedených důvodů dospěla k závěru, že za této situace nemůže podat návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N., o čemž současně informovala městskou státní zástupkyni. Navíc ohledně tohoto neprovedeného úkonu nebyl nikdy

vykonán vnitřní dohled s následným pokynem k postupu, ačkoli již dne 20. 4. 2018 byl náměstek městské státní zástupkyně pověřen postupem podle § 12e zákona o státním zastupitelství a mohl tak provést komplexní interní dohled, a nikoliv jen v rozsahu podnětu policejního orgánu. Neprovedením domovní prohlídky v obydlí O. A. N. nedošlo k zmaření důkazně významného úkonu, neboť tento obviněný byl umístěn do vazby.

[66] Pokyn náměstka městské státní zástupkyně ze dne 24. 4. 2018 odmítla splnit pro jeho nezákonnost, jelikož další vedení společného řízení považovala s ohledem na konkrétní procesní situaci v rozporu se zásadou přiměřenosti. Podle jejího názoru je přitom třeba jakékoliv obecné ustanovení trestního řádu v případě nejasností vykládat v intencích základních zásad trestního řízení, a nikoliv jen za použití jazykového výkladu. Navíc i podle znění § 23 odst. 1 trestního řádu lze věc některého z obviněných vyloučit ze společného řízení z důležitých důvodů. Při odmítnutí pokynu státní zástupce neprojevuje sympatie či antipatie k určitému právnímu názoru, nýbrž jen vyhodnotí zákonnost uděleného pokynu a jasně se vůči němu vymezuje, což není pouze jeho zákonné právo, nýbrž i povinnost vyplývající z jeho postavení. Státní zástupce totiž nemůže být prostředníkem svého nadřízeného pro výkon nezákonnosti, za kterou by ostatně mohl být i sám odpovědný, jak se uvádí v odborné literatuře. Navíc pokyny podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství by měly být v rámci vnitřního dohledu ukládány jen při evidentní nezákonnosti postupu dozorového státního zástupce, a nikoliv kvůli potlačení variability právních názorů, což je nutné v zájmu samostatnosti a nestrannosti veřejných žalobců a eliminace zásahů do jejich rozhodovací činnosti.

[67] V této souvislosti je zapotřebí zmínit, že v praxi Městského státního zastupitelství v Brně nebyly interní dohledové pokyny ukládány, natož aby docházelo k jejich odmítání, což svědčí o nedostacích na straně vedení, neboť je nepřirozené, aby na jednom z personálně nejpočetnějších státních zastupitelství neexistovala různost názorů. Spíše nežli tyto pokyny byly na městském státním zastupitelství udělovány neformální instrukce či kolegiální rady, což nelze považovat za žádoucí stav.

[68] Navrhovatelka v podstatě státní zástupkyni vytýká, že využila svého práva zakotveného v zákoně o státním zastupitelství a odmítla splnit pokyn udělený v rámci vnitřního dohledu, jelikož ho považovala za nezákonný. Svůj právní názor přitom náležitě odůvodnila, dospěla k němu na základě nejlepšího vědomí a v žádném případě se nejedná o účelový postup, který by využívala nepřiměřeně často nebo jímž by se snažila zbavit věcně složité věci. Nejde proto o případ neodůvodněného odmítnutí splnění pokynu, u něhož přichází v úvahu odpovědnost státního zástupce za kárné provinění, jak vyplývá z odborné literatury i interních předpisů státního zastupitelství. Naopak podání kárného návrhu za odmítnutí splnění pokynu pro jeho nezákonnost je nutné vnímat v kontextu toho, že již delší dobu vystupuje proti konkrétním protiprávním a neetickým postupům vedení Městského státního zastupitelství v Brně, na což vedoucí státní zástupkyně reaguje šikanózním způsobem.

[69] Celkově je nutné k postupům ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 uvést, že výkon vnitřního dohledu neznamená oprávnění vedoucího či jím pověřeného státního zástupce působit na řadové státní zástupce, soustavně o jejich činnosti vyžadovat informace bez přijetí odpovídajících opatření a nepřipustit možnost odchylného právního názoru.

pokračování

[70] U skutku vztahujícího se k věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 není zcela zřejmé, zda je jí vytýkána nečinnost nebo její nesouhlas s převzetím této věci. Navíc toliko dvoutýdenní délka průtahu nedosahuje podle dosavadní judikatury kárného senátu ve věcech státních zástupců intenzity kárného provinění. Dále podle návrhu na zahájení kárného řízení měla nečinnost trvat v období od 18. 6. 2018 do 2. 7. 2018, ačkoliv jí podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství byly písemně vytknuty průtahy za dobu od 17. 5. 2018 do 20. 6. 2018, v důsledku čehož nastal v rozporu se zásadou zákazu dvojího trestání obsahový i časový překryv předmětného jednání. Navíc jako nečinnost nelze hodnotit přidělení věci státnímu zástupci v rozporu se zákonem, neboť v takovém případě je jádrem sporu nesouhlas týkající se převzetí věci.

[71] Spis sp. zn. 4 ZN 2188/2014 byl na ni převeden v poslední den interní lhůty pro vyřízení stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení věci a po dobu jednoho měsíce v něm nebyly činěny žádné úkony, což již samo o sobě naznačuje nestandardnost změny zpracovatele uvedené věci. Ta jí byla navíc přidělena recipročně kvůli převedení věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 na náměstka městské státní zástupkyně Mgr. J. P., k čemuž došlo v důsledku odmítnutí pokynu uloženého v rámci vnitřního dohledu. Předpokládala, že místo odňaté vazební věci jí napadne jiný, nový vazební spis, k čemuž však nedošlo a místo toho jí byly přiděleny tři věci, které dosud dozoroval náměstek městské státní zástupkyně. Takový postup však považovala za nemožný, protože měla vyřídit spisy toho státního zástupce, který jí ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 udělil nezákonný pokyn. Proto se přidělení těchto tří věcí bránila, neboť jej považovala za zásah do své nezávislosti.

[72] Rozdělování spisů státním zástupcům je součástí správy státního zastupitelství a odmítnutí převzetí věci je tak nutné vnímat jako nesouhlas s postupem při výkonu této správy, který přísluší i osobám působícím uvnitř soustavy státního zastupitelství. Podání vyjadřující nesouhlas s postupem při výkonu správy státního zastupitelství musí být vyřízeno v souladu se stanoviskem nejvyššího státního zástupce ze dne 15. 2. 2006, poř. č. 1/2006, což v posuzovaném případě nebylo splněno, neboť nesouhlas s přidělením věci nebyl předložen kompetentnímu orgánu, nýbrž byl posouzen samotnou navrhovatelkou. Navíc ve vztahu k odmítnutí převzetí uvedené trestní věci nebyl vykonán žádný vnitřní dohled a o jejím odnětí nebyla vedoucí státní zástupkyně informována.

[73] Převzetí věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 by bylo v rozporu s ustanovením § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle kterého musí státní zástupce odmítnout jakýkoliv vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z jeho povinností. Nesprávnost přidělení uvedené věci dokládá i to, že Mgr. J. P. nemá žádný vlastní nápad věcí a ke dni 17. 5. 2018 dozoroval jen 7 trestních věcí, zatímco ona 126 věcí. Proto neobstojí argument navrhovatelky o nutnosti vyrovnat zatíženost mezi ní a náměstkem městské státní zástupkyně. Uvedený postup navíc nebyl v souladu se zásadou plynulosti řízení u okresního státního zastupitelství zakotvenou v § 13h odst. 2 zákona o státním zastupitelství, neboť převedení věci, s níž byl lépe seznámen dosavadní dozorový státní zástupce, v poslední den interní lhůty řízení prodloužilo. Pokud v této věci vznikly průtahy, stalo se tak v důsledku postupu navrhovatelky.

[74] Přidělení věci jako v podstatě sankční opatření za legální postup státního zástupce v jiné věci je nutné vnímat optikou obecné otázky nezávislosti postavení státního zástupce. Postup užitý navrhovatelkou je zneužitelný, neboť umožňuje vedoucímu či pověřenému státnímu zástupci se fakticky zbavovat svých věcí a naopak si jiné věci přisvojovat,

například vydáním zjevně nezákonného pokynu, který původní státní zástupce odmítne splnit, čímž o věc přijde a místo toho dostane určenou novou věc. Předmětný postup rovněž nutí státního zástupce raději přijmout výsledek dohledu, než se proti němu vymezit. Pokud totiž státní zástupce s tímto výsledkem nesouhlasí, hrozí mu za to větší pracovní zatížení. Převzetí věci vedoucím či pověřeným státním zástupcem, který pokyn vydal, stanoví přímo zákon a nejde tedy o žádnou vnější událost, na kterou by bylo třeba organizačně reagovat přidělením jiné věci státnímu zástupci, jenž pokyn uložený v rámci vnitřního dohledu odmítl splnit. Otázkou nezávislosti státního zástupce se zabývá judikatura Ústavního soudu i odborná literatura, která zdůrazňuje působení této zásady i uvnitř soustavy státního zastupitelství. Uvedený případ tedy zasahuje do principiálních otázek státního zastupitelství a nezávislosti státního zástupce, což představuje jediný důvod odmítnutí převzetí spisu sp. zn. 4 ZN 2188/2014. Pokud by tuto věc přijala, popřela by tím principy, za které se hodlá zasazovat a pro něž čelí tomuto kárnému řízení. Navíc k uvedenému postupu došlo na Městském státním zastupitelství v Brně poprvé, a proto i ve vztahu k jejím kolegům bylo podstatné, aby se vůči němu vymezila a zabránila vytvoření nebezpečného precedentu.

[75] Také v případě skutku, který je jí kladen za vinu ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017, je nutné vycházet z nemožnosti sankcionování státního zástupce za jeho právní názor. Ten zaujímala a i nadále zaujímá a ani v tomto případě není kárný senát příslušný k hodnocení jeho správnosti po věcné stránce. Podstatné je, že na zastávání tohoto názoru měla právo a obsáhle ho zdůvodnila. V tomto směru je nutné zdůraznit, že hierarchicky budovaná soustava státního zastupitelství pamatuje na situace, kdy dochází k různosti názorů mezi státními zástupci, a zná mechanismy, jak takové názorové rozpory překlenout. Tyto postupy však nebyly ze strany Krajského státního zastupitelství v Brně provedeny. V dané věci zastávala právní názor týkající se výkladu procesních otázek v přesvědčení jeho souladu se zákonem a podle něho se řídila. Pokud by nejbližší vyšší státní zastupitelství nebo vedoucí státní zástupkyně shledaly v rámci dohledové činnosti, že tento postup je nesprávný, měli vydat písemný pokyn, kterému by se podřídila, nebo by se vůči němu vymezila. Krajské státní zastupitelství sice vykonalo vnější dohled, jeho výsledkem však nebyl žádný písemný pokyn podle § 12d zákona o státním zastupitelství, nýbrž toliko právní stanovisko nezávazné povahy, jež nebylo natolik přesvědčivé, aby podle něho postupovala. Za závazný totiž považovala jen výrok rozhodnutí nadřízeného státního zastupitelství a stanovisko v něm uvedené nemohlo zasahovat do jejího vnitřního přesvědčení ohledně hodnocení důkazů. V daném případě tedy nejde o útok na elementární hodnotu závaznosti pravomocných a vykonatelných rozhodnutí orgánů veřejné moci, jak se uvádí v kárném návrhu. Pokud totiž nebyl v rámci vnějšího dohledu vydán pokyn, je nutné ctít zákonnou povinnost odmítnout nelegální zásah do činnosti státního zástupce. Vnější dohled ukončený vydáním pokynu, který odmítla splnit, k čemuž byla rovněž oprávněna, přitom vykonalo Krajské státní zastupitelství v Brně až po podání kárného návrhu. Navíc spor o správnost procesního postupu v této trestní věci byl později vyřešen v její prospěch stanoviskem nejvyššího státního zástupce sp. zn. 1 Sl 731/2018.

[76] Ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 postupovala způsobem uvedeným v kárném návrhu, neboť ani dřívější rozhodnutí ve sporu o místní příslušnost nemůže omezovat státního zástupce v takovém rozsahu, aby nemohl podle § 174 trestního řádu zrušit nezákonné opatření policejního orgánu. V dané věci totiž z důvodů, které v průběhu prověřování řádně objasnila, nebyla dána působnost Městského státního zastupitelství v Brně. Po

pokračování

provedení vnějšího dohledu byl dále oprávněn konat břeclovský státní zástupce, neboť se věc vrátila do fáze prověřování. Navíc její uvedené postupy vzal náměstek městské státní zástupkyně na vědomí před jejich realizací, čímž je aproboval.

[77] Přestože je v pozici kárně obviněné, rozhodla se vypovídat pravdu a je ochotna přijmout svoji odpovědnost za nyní posuzované skutky. Nemůže se však doznat k něčemu, co považuje za řádný a odborný postup, který pečlivě zvážila. Svoje pracovní povinnosti se snažila náležitě plnit s vypětím všech sil a je dobře hodnocena dokonce i ze strany svých nejbližších nadřízených. Kárný návrh postrádá zákonem stanovené náležitosti, neboť v něm uvedené skutky nejsou náležitě specifikovány. Toto kárné řízení považuje za účelový a šikanózní postup vedoucí státní zástupkyně vůči své podřízené. Proto žádá, aby byla návrhu na zahájení kárného řízení v plném rozsahu zproštěna.

[78] Kárný senát při ústním jednání vyslechl jako svědky náměstka městské státní zástupkyně v Brně Mgr. J. P. a policejní komisařku Mgr. M. L.

[79] Mgr. J. P. ve svědecké výpovědi uvedl, že vedení policie telefonicky kontaktovalo městskou státní zástupkyni, jelikož považovalo za problém neudělení souhlasu se zadržením podezřelého O. A. N. ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 kárně obviněnou, která tento postup odůvodnila nutností vedení samostatného řízení o této osobě. S vedoucí státní zástupkyní se shodli na tom, že se jim postup dozorové státní zástupkyně nejeví přiměřený. Proto ho nadřízená pověřila, aby s ní situaci probral a zjistil všechny relevantní skutečnosti, neboť v některých případech neodpovídají informace policejního orgánu realitě. Kárně obviněná mu stručně sdělila, že je nutné vést samostatné řízení, dále se o tom odmítla s ním bavit a pouze se zeptala, zda vykonává vnitřní dohled a uděluje jí nějaké pokyny k postupu ve věci. Po určité době mu volal někdo z vedení policie s tím, že situace je nadále stejná, nicméně O. A. N. je již v postavení obviněného, a tudíž již není nutné vydávat souhlas s jeho zadržením. Současně ho policejní orgán informoval, že podá podnět k vykonání interního dohledu ze strany městské státní zástupkyně. Jeho provedením byl následně pověřen, což učinil a dospěl k závěru, že není namístě vyloučení věci obviněného O. A. N. k samostatnému řízení, o čemž zpravil kárně obviněnou, která však pokyn k vedení společného řízení obou obviněných odmítla splnit. Následně v dané trestní věci převzal dozor.

[80] Podle svědka trestná činnost obou obviněných spolu nepochybně souvisela, protože ze spisového materiálu bylo zřejmé, že jsou buď spolupachatelé, nebo O. A. N. je organizátor, případně návodce obviněného A. B. Nebyl zde proto sebemenší důvod pro vedení samostatného řízení a takto nebylo možné postupovat. V praxi se sice vyskytují nepřilíš časně případy vyloučení související trestné činnosti více osob k samostatnému řízení, avšak v dané trestní věci nebyl pro takový postup žádný důvod.

[81] S odmítnutím splnění pokynu uloženého při výkonu vnitřního dohledu se svědek nikdy předtím v praxi Městského státního zastupitelství v Brně nesetkal. Takové pokyny jsou ukládány zcela výjimečně a po dobu osmi let, kdy vykonává funkci náměstka vedoucí státní zástupkyně, se tak stalo poprvé. Málokdy vedení městského státního zastupitelství zasahuje do rozhodovací činnosti dozorového státního zástupce nebo obtěžuje dotazy na důvody jeho postupu v trestní věci. Rovněž se ještě nestalo, že by státní zástupce na takovou otázku reagoval odmítnutím se o případu bavit a vyzval vedení k uložení interního dohledového pokynu, jako tomu bylo v této trestní věci. Doposud se nesetkal

ani s případem nerespektování výsledku vnějšího dohledu nadřízeného státního zastupitelství dozorovým státním zástupcem.

[82] Nepodání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 zřejmě nezpůsobilo podle svědka komplikace při vedení vyšetřování, protože se v průběhu přípravného řízení podařilo opatřit takové důkazy, které vedly k doznání tohoto obviněného.

[83] Věc sp. zn. 4 ZN 2188/2014 svědek podle svého dalšího tvrzení vyřizoval jen asi tři týdny, neboť ji převzal od svého kolegy, který již na městském státním zastupitelství nepracuje. V ní bylo zapotřebí jen vydat usnesení o stížnosti proti jejímu odložení, což byla práce na hodinu až dvě, zatímco vyřizování trestní věci, kterou musel po kárně obviněné převzít, zabralo několik desítek hodin. Z pozice náměstka vedoucí státní zástupkyně má snížený nápad, který si přiděluje sám. Snaží se o rovnoměrné rozdělování věcí, byť v tomto směru nemůže být nikdy dosažena absolutní spravedlnost.

[84] Svědek hodnotí kárně obviněnou jako pracovitou a kvalitní státní zástupkyni a o to více ho zaskočila její reakce v uvedených trestních věcech a rezignace na výkon pracovních povinností.

[85] Svědek ve své výpovědi připustil, že se seznámil s kárným návrhem i se stanoviskem kárně obviněné. Tento postup svědka je podle kárného senátu nežádoucí, nicméně nemá podstatný vliv na obsah jeho výpovědi, neboť v ní byly toliko upřesněny skutečnosti, které vyplývaly ze shora uvedených listinných důkazů.

[86] Por. Mgr. M. L. ve svědecké výpovědi uvedla, že kárně obviněnou nejprve požádala o souhlas se zadržením O. A. N. telefonicky, což však státní zástupkyně odmítla učinit, neboť trvala na vedení samostatného trestního řízení o této osobě. Proto se domluvily na podání písemné žádosti o vydání tohoto souhlasu, který však státní zástupkyně neudělila, neboť trvala na vyloučení věci O. A. N. ze společného řízení. Tuto skutečnost řešila se svými nadřízenými, s nimiž se také radila, jak má dále postupovat, protože v dané trestní věci neshledala důvody, proč by nemělo být vedeno společné řízení, když O. A. N. byl v postavení organizátora. Nakonec mu bylo osobně předáno usnesení o zahájení trestního stíhání a došlo k jeho zadržení jako obviněného.

[87] Svědkyně dále uvedla, že kárně obviněná odůvodnila svůj právní názor o nutnosti vyloučení věci O. A. N. k samostatnému řízení čistotou procesního postupu, zásadami rychlosti a hospodárnosti trestního řízení a zásadou *beneficium cohaesionis*. Oproti státní zástupkyni měla na způsob vedení řízení rozdílný názor, který vyjádřila v podnětu k výkonu vnitřního dohledu, jehož sepsání jí kárně obviněná sama navrhla. K žádným neformálním kontaktům s nadřízenými kárně obviněné však ohledně této záležitosti z její strany nedošlo.

[88] Podle svědkyně nebyly původně v plánu vyšetřování domovní prohlídky v bydlíšti obou obviněných, nicméně potřeba provedení těchto úkonů vyplynula z výsledku jedné osoby. O nevyhovění podnětu k provedení domovní prohlídky v obydlí O. A. N. nebyla vyzkoušena písemně a dozvěděla se o tom až z telefonického hovoru, který iniciovala. V něm jí kárně obviněná sdělila, že trvá na svém stanovisku o nutnosti vyloučení věci tohoto obviněného ze společného řízení, přičemž dokud se tak nestane, uvedený návrh

pokračování

soudu nepodává. Provedení domovních prohlídek v bydlíšti obou obviněných byly personálně i technicky připraveny. I přes neprovedení tohoto úkonu v bydlíšti O. A. N. však byly některé věci důležité pro trestní řízení zajištěny jiným způsobem.

[89] Konečně svědkyně uvedla, že kromě této trestní věci neměla s kárně obviněnou žádné jiné problémy.

[90] Oproti obhajobě shledává kárný senát návrh na zahájení kárného řízení po formální stránce bezvadným, neboť v něm byly dostatečně srozumitelně a určitě vymezeny skutky, které jsou kárně stíhané státní zástupkyni kladeny za vinu.

[91] Samotná kárně obviněná ve své obhajobě nikterak nezpochybnila relevantní skutková zjištění a naopak potvrdila, že ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 dala policejnímu orgánu pokyn k vyloučení věci tehdy ještě podezřelého O. A. N. k samostatnému projednání, na kterém setrvala i po zahájení trestního stíhání této osoby, a že nevyhověla podnětu policejního orgánu k podání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. Tento postup odůvodnila svým právním názorem ohledně způsobu aplikace příslušných právních norem, na základě něhož dospěla k závěru, že za tehdejší procesní a důkazní situace nebylo možné vedení společného trestního řízení A. B. a O. A. N. ani nařízení domovní prohlídky v bydlíšti druhého z těchto obviněných.

[92] Rovněž tak státní zástupkyně nerozporeovala, že ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 odmítla splnění pokynu uloženého jí v rámci vnitřního dohledu, podle něhož se mělo i nadále vést společné řízení obou obviněných A. B. a O. A. N., ani že vyjádřila nesouhlas s přidělením věci vedené pod sp. zn. 4 ZN 2188/2014 a vědomě v ní nevykonávala dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. Tyto postupy vysvětlila kárně obviněná využitím svého zákonného oprávnění odmítnout realizaci protiprávního interního dohledového pokynu a nemožností činit dozorové úkony ve věci, která jí byla přidělena náhradou za spis, jenž jí byl odňat po nesplnění pokynu uloženého náměstkem vedoucí státní zástupkyně.

[93] Konečně státní zástupkyně připustila, že ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 po určení její místní příslušnosti rozhodnutím státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně a po vykonání vnějšího dohledu nadřízeného státního zastupitelství nečinila žádné úkony směřující k prověření této trestní věci, neboť podle jejího právního názoru mohla i za této situace zrušit nezákonné opatření policejního orgánu o zahájení úkonů trestního řízení, po kterém měl ve věci dále konat břeclavský státní zástupce, když v tomto směru nebyl v rámci instančního dohledu vydán žádný závazný písemný pokyn.

[94] Ve všech těchto případech navíc kárně obviněná argumentovala svou nezávislostí při výkonu dozorových oprávnění, do níž podle ní nelze zasahovat ani uvnitř soustavy státního zastupitelství.

[95] Uvedené postupy kárně obviněné při výkonu dozoru ve třech trestních věcech byly potvrzeny také svědeckými výpověďmi Mgr. J. P. a por. Mgr. M. L., jakož i obsahem příslušných trestních spisů.

[96] Podstatou nyní projednávané kárné věci je proto pouze právní posouzení skutků uvedených v kárném návrhu z hlediska odpovědnosti státní zástupkyně za kárné provinění.

III. Skutky nedosahující intenzity kárného provinění

[97] Kárný senát se nejprve zabýval pokynem uloženým policejnímu orgánu k vyloučení věci podezřelého a následně obviněného O. A. N. ze společného řízení, které bylo vedeno proti této osobě a obviněnému A. B., jakož i nepodáním návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. Uvedené úkony totiž kárně obviněná učinila či odmítla realizovat před udělením pokynu v rámci vnitřního dohledu, v němž jí bylo uloženo, jak má dále ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 postupovat.

[98] Zákonné podmínky pro konání společného řízení a pro vyloučení věci jsou upraveny v ustanoveních § 20 odst. 1 a § 23 odst. 1 trestního řádu.

[99] Podle § 20 odst. 1 trestního řádu *proti všem obviněným, jejichž trestné činy spolu souvisí, o všech útocích pokračujícího nebo bromadného trestného činu a o všech částech trvajících trestného činu se koná společné řízení, pokud tomu nebrání důležité důvody. O jiných trestných činech se koná společné řízení tehdy, je-li takový postup vhodný z hlediska rychlosti a hospodárnosti řízení.* Uvedené zákoné ustanovení tedy zakotvilo zásadu, podle níž mají být společně projednány všechny trestní věci, které spolu souvisí, pokud tomu nebrání důležité důvody. Podmínky pro konání společného řízení jsou přitom určovány a) souvislostí subjektivní (v osobě), kdy se stejné osobě klade za vinu více trestných činů, b) souvislostí objektivní (ve věci), kdy trestné činy několika osob mají vzájemný vnitřní vztah, zejména jde-li o spolupachatelství, účastenství nebo o jakoukoliv trestnou součinnost v nejširším slova smyslu, nebo c) kombinací souvislosti subjektivní a objektivní, kdy kupříkladu jedné osobě je kladeno za vinu několik trestných činů, z nichž se na jednom z nich účastnila další osoba.

[100] Zákonný požadavek na společné projednání všech souvisejících věcí vychází ze zásady rychlosti a hospodárnosti trestního řízení zakotvené v § 2 odst. 4 trestního řádu a jeho smysl spočívá v tom, že oproti vedení několika samostatných řízení lze při souvislosti subjektivní snadněji posoudit zejména osobu pachatele a jeho pohnutky a při souvislosti objektivní je možné lépe věc všestranně objasnit, posoudit závažnost trestné činnosti jednotlivých osob a diferencovat jejich tresty. Proto se podle § 20 odst. 1 trestního řádu nekoná společné řízení při skutkové a důkazní souvislosti jednotlivých trestních věcí jen za situace, kdy je tento postup vyloučen. Důležitým důvodem, který brání společnému projednání všech trestních věcí, je kupříkladu potřeba provedení časově náročného dokazování ohledně jednoho ze souvisejících trestných činů či některého dílčího útoku pokračujícího trestného činu, zatímco o ostatních skutcích je již možné rozhodnout. V takových případech by vedení společného řízení postrádalo svůj účel, kterým je náležité zjištění skutkového stavu věci bez zbytečných průtahů.

[101] Zásadě vedení společného řízení a uvedené výjimce z tohoto principu odpovídá znění § 23 odst. 1 trestního řádu, podle něhož *k urychlení řízení nebo z jiných důležitých důvodů lze řízení o některém z trestných činů nebo proti některému z obviněných vyloučit ze společného řízení.* Důvodem pro vyloučení věci může být například splnění zákoných podmínek pro přerušování trestního stíhání některého z obviněných z důvodu vážného zhoršení jeho

pokračování

zdravotního stavu, vyhýbání se účasti na hlavním líčení jedním obviněným a z toho vyplývající nutnost zajistit jeho přítomnost za pomoci vydání příkazu k zatčení, vedení řízení proti uprchlému ve vztahu k určitému obviněnému nebo vrácení věci státnímu zástupci k došetření, které se týká jen některého z více projednávaných skutků, zatímco u ostatních jsou splněny podmínky pro nařízení hlavního líčení.

[102] V ustanoveních § 20 odst. 1 a § 23 odst. 1 trestního řádu je tedy zakotveno obecné pravidlo, podle něhož se má o všech trestních věcech, které spolu skutkově a důkazně souvisí, konat společné řízení. Z této zásady jsou pak připuštěny pouze některé výjimky odůvodňující vedení samostatného řízení o některé související věci nebo vyloučení věci jedné osoby či určitého trestného činu téže osoby, o nichž bylo doposud vedeno společné řízení. Tyto výjimky jsou však odůvodněny především požadavkem na zachování rychlosti řízení a neměly by být vykládány extenzivně, byť nejsou formulovány výčtem konkrétních skutečností s ohledem na obtížnost jejich zobecnění.

[103] Podmínky vedení společného trestního řízení a výjimky z této zásady jsou shora uvedeným způsobem vymezeny trestním řádem, odbornou literaturou a ustálenou soudní praxí (srov. Jelínek, J. a kol.: Trestní právo procesní, 3. vydání, Leges, Praha 2013, str. 218 a násl., Šámal, P. a kol.: Trestní řád, Komentář, 7. vydání, C. H. Beck, Praha 2013, str. 311 a násl., str. 322 a násl., Drašík, A., Fenyk, J. a kol.: Trestní řád, Komentář, Wolters Kluwer, Praha 2017, výklad § 20 a § 23 zákona č. 141/1961 Sb. dostupný v ASPI KP635, a judikatura v těchto publikacích uvedená).

[104] V nyní posuzované trestní věci obdržela kárně obviněná dne 3. 4. 2018 žádost o vydání předchozího souhlasu k zadržení O. A. N., z níž vyplývalo, že tento podezřelý je prověřován pro podezření ze spáchání pokusu pokračujícího zločinu podvodu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, který měl spáchat dvěma skutky, z jejichž popisu vyplývalo jeho úcastenství na trestné činnosti již obviněného A. B. V usnesení o zahájení trestního stíhání O. A. N. ze dne 12. 4. 2018 se uvádí, že tento obviněný se měl dopustit pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného formou úcastenství podle § 24 odst. 1 trestního zákoníku, a to třemi dílčími útoky, kterými organizoval trestnou činnost obviněného A. B., z nichž dva již byly popsány ve zmíněné žádosti o vydání předchozího souhlasu se zadržením O. A. N. Objektivní souvislost trestné činnosti O. A. N. a A. B., která byla dána vztahem mezi organizátorem a pachatelem téže trestné činnosti, tedy byla nepochybně patrná nejen na počátku trestního stíhání obou těchto obviněných, nýbrž dokonce již při podání žádosti policejního orgánu o udělení souhlasu se zadržením O. A. N.

[105] Proto je nutné zvážit, zda v tomto společně vedeném trestním řízení byly dány podmínky pro vyloučení věci podezřelého a poté obviněného O. A. N. k samostatnému projednání. Zákonnost písemného pokynu k takovému postupu, který dozorová státní zástupkyně udělila policejnímu orgánu dne 6. 4. 2018 a na němž setrvala i ve dnech 12. a 16. 4. 2018, posoudil kárný senát s ohledem na důvody uvedené kárně obviněnou při výkonu dozoru ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 a v tomto kárném řízení.

[106] V přípisě ze dne 6. 4. 2018, kterým nebyl udělen souhlas se zadržením podezřelého O. A. N., kárně obviněná uvedla, že nelze vést společné řízení, v němž by současně probíhalo prověřování trestné činnosti podezřelého O. A. N. a vazební trestní stíhání

obviněného A. B., o jehož stížnosti proti usnesení policejního orgánu vydanému podle § 160 odst. 1 trestního řádu již bylo rozhodnuto. S tímto právním názorem však není možné souhlasit, neboť zahájení vyšetřování pachatele trestné činnosti neznamená, že by její organizátor nemohl mít po určitou dobu postavení podezřelého. K takové situaci ve skupinových trestních věcech běžně dochází, neboť častokrát není možné zahájit trestní stíhání všech spoluobviněných ve stejnou dobu. Rozhodnutí o stížnosti jednoho obviněného proti usnesení o zahájení jeho trestního stíhání nikterak nebrání započetí vyšetřování další osoby pro související trestnou činnost v rámci společného řízení, v němž lze rovněž později vydat rozhodnutí o případné stížnosti druhého obviněného proti usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Tento právní předpis ani soudní judikatura nepovažuje popsané procesní situace za výjimku ze zásady vedení společného řízení, a proto v tomto směru nebyl žádný důvod pro vyloučení věci organizátora související trestné činnosti k samostatnému projednání.

[107] Dále státní zástupkyně v přípisě ze dne 6. 4. 2018 a písemném záznamu ze dne 16. 4. 2018, ve kterém je popisován její rozhovor s policejním orgánem, odůvodnila svůj pokyn k vyloučení věci O. A. N. ze společného řízení nutností projednat s největším urychlením vazební věc obviněného A. B., a to nejpozději v tříměsíční lhůtě od jeho vzetí do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu. Účelem koluzního vazebního řízení je však urychlené provedení úkonů, které by mohly být takto stíhaným obviněným mařeny, a nikoliv ukončení vyšetřování během maximální tříměsíční lhůty stanovené pro trvání této vazby. Kárně obviněná dále blíže neobjasnila, proč by vedení společného řízení ztěžovalo policejnímu orgánu urychlené opatření důkazů, ve vztahu k nimž byla dána obava odůvodňující vzetí obviněného A. B. do koluzní vazby. Ani s tímto argumentem se tak nelze ztotožnit.

[108] V písemném záznamu ze dne 16. 4. 2018 kárně obviněná trvala na pokynu k vyloučení věci také kvůli nutnosti rozhodnout o všech stížnostech spoluobviněných proti zahájení trestního stíhání v jednom usnesení, přičemž o stížnosti obviněného A. B. již bylo rozhodnuto a o stížnosti O. A. N. tak musí být rozhodnuto v samostatném řízení s ohledem na jeho vzetí do útěkové a předstížné vazby. Nesprávnost tohoto důvodu je zcela zřejmá, neboť žádný právní předpis neukládá povinnost státnímu zástupci či jinému orgánu činnému v trestním řízení vydat ohledně více osob jen jedno rozhodnutí. I v rámci společně vedeného řízení proto může státní zástupce o stížnostech jednotlivých obviněných rozhodnout několika samostatnými usneseními. Tento postup přitom nevylučuje ani vazební stíhání více obviněných z odlišných důvodů, neboť uvedená skutečnost nikterak nebrání oddělenému rozhodování o více stížnostech ve společném trestním řízení.

[109] Kárně obviněná v písemném záznamu ze dne 16. 4. 2018 dovozovala nemožnost vedení společného řízení také ze zásady *beneficium cohaesionis*, kterou by nebylo možné uplatnit v případě zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání O. A. N. z důvodu, který by prospíval i A. B. Státní zástupkyně je nutné přisvědčit, že ustanovení § 150 odst. 2 a § 261 trestního řádu, která tuto zásadu obsahují, lze použít, jen pokud bylo ve společném řízení rozhodnuto o více osobách v jednom rozhodnutí o stížnosti či odvolání (srov. Šámal, P. a kol: Trestní řád, Komentář, 7. vydání, C. H. Beck, Praha 2017, str. 1807 a násl., str. 3105 a násl. a tam uvedené judikáty). Nicméně pokud by bylo ustanovení o zahájení trestního stíhání O. A. N. zrušeno a stejný důvod by svědčil také o neopodstatněnosti

pokračování

vyšetřování A. B., mohla státní zástupkyně za použití § 172 nebo § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu zastavit trestní stíhání tohoto obviněného nebo pro nezákonnost zrušit usnesení vydané podle § 160 odst. 1 téhož zákona, čímž by bylo dosaženo stejného efektu jako při použití zásady *beneficium cohaesionis*. Ta proto nikterak nebránila konání společného řízení obou obviněných, kteří měli i v jeho rámci zajištěna naprosto stejná procesní práva.

[110] V záznamu ze dne 16. 4. 2018 kárně obviněná argumentovala rovněž taktickými důvody, které spatřovala ve větší ochotě A. B. vypovídat v neprospěch O. A. N.a, pokud bude v odděleně vedeném trestním řízení v procesním postavení svědka. Tento předpoklad však nebyl ničím podložený a jednalo se tak o pouhou spekulaci, neboť nebylo možné předjímat ochotu či nevělu A. B. usvědčovat další osobu z organizování trestné činnosti, kterou sám spáchal, v závislosti na tom, zda ve vztahu k ní bude vyslýchán jako spoluobviněný či svědek.

[111] Potřeba potvrzení či vyvrácení obhajoby obviněného A. B. o organizování jeho trestné činnosti O. A. N., která na počátku vyšetřování nebyla ještě podepřena jinými důkazy, nebránila konání společného řízení, neboť v něm mohly být potřebné skutkové okolnosti zjištěny minimálně stejně tak náležitě a efektivně jako v samostatných řízeních vedených o každé z těchto osob. Z usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání O. A. N. ze dne 12. 4. 2018 vyplývalo, že tento obviněný měl být vyšetřován pro organizování tří skutků, jejichž pachatelem byl pouze obviněný A. B. Na počátku vyšetřování O. A. N. tak nic nenasvědčovalo mnohem obsáhlejšímu a rozsáhlejšímu dokazování jeho trestné činnosti oproti druhému spoluobviněnému. Proto nemůže obstát tvrzení kárně obviněné, že v rozhodné době považovala za předmět trestního řízení skutek vymezený v usnesení o zahájení trestního stíhání A. B. a že bylo nutné vedení samostatného dokazování ohledně veškeré trestné činnosti O. A. N. či eventuálních dalších hlavních pachatelů.

[112] V návrhu na zahájení kárného řízení není státní zástupkyni kladeno za vinu neudělení souhlasu se zadržením podezřelého O. A. N., nýbrž jen udělení pokynu k vyloučení jeho věci ze společného řízení vedeného s obviněným A. B. Proto nejsou podstatné úvahy, které kárně obviněná při rozhodování o žádosti policejního orgánu na vydání předchozího souhlasu k zadržení O. A. N. učinila ve vztahu k důvodům jeho vazebního stíhání a ohledně příslušnosti Městského státního zastupitelství v Brně k provedení tohoto úkonu za situace, kdy vůči této osobě mělo již být vedeno několik trestních řízení po celé České republice.

[113] Ani skutečnosti uvedené státní zástupkyní ve výpovědi před kárným senátem tak nesvědčí o tom, že by v posuzované trestní věci bylo nutné v zájmu urychlení řízení či z jiných důležitých důvodů přistoupit k vyloučení věci O. a A. N. k samostatnému projednání.

[114] Naopak shora uvedená skutková zjištění prokazují, že společné řízení obviněného A. B. a podezřelého a následně obviněného O. A. N. bylo vedeno naprosto důvodně, neboť se jednalo v praxi o zcela běžný vztah pachatele a organizátora trestné činnosti, který nikterak nevybočoval z jiných obdobných skupinových trestních kauz, v nichž jednotlivé osoby nejsou standardně prověřovány či vyšetřovány samostatně.

[115] Právě s ohledem na tuto skutečnost nelze nadřízeným státním zástupcům kárně obviněné či policejnímu orgánu nikterak vytknout, že v rámci svým řídicích oprávnění, provedením vnitřního dohledu či podnětem k jeho zahájení se snažili vyloučení jedné z evidentně souvisejících věcí ze společného řízení zabránit. Ostatně tato jejich aktivita nemůže mít žádný vliv na závěr, že v dané trestní věci nebyly dány předpoklady pro uplatnění výjimky ze zásady společného trestního řízení.

[116] Kárně obviněná tak pochybila, když po obdržení žádosti o vydání předchozího souhlasu se zadržením podezřelého O. A. N. udělila policejnímu orgánu pokyn k vyloučení jeho věci k samostatnému projednání a následně na něm setrvala i po zahájení trestního stíhání této osoby.

[117] S ohledem na nesprávnost uvedeného pokynu pak nemůže obstát ani nepodání návrhu na provedení domovní prohlídky v bydlíšti O. A. N., které státní zástupkyně odůvodnila tím, že dosud nebyl splněn její pokyn k vyloučení věci tohoto obviněného, jak vyplývá z úředního záznamu policejního orgánu ze dne 1. 5. 2018, ve kterém byla popsána jeho komunikace s kárně obviněnou. Navíc vedení společného řízení nikterak nebránilo podání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. Podle § 82 odst. 1 trestního řádu totiž *domovní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že v bytě nebo v jiné prostoru sloužící k bydlení nebo v prostorách k nim náležejících (obydlí) je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení*. Z toho vyplývá, že jediným kritériem pro provedení domovní prohlídky je nutnost zajištění věci či osoby pro účely objasnění trestné činnosti, přičemž ani jiná ustanovení trestního řádu nevyžadují provedení tohoto úkonu až po realizaci pokynu dozorového státního zástupce k vyloučení věci dotyčné osoby k samostatnému řízení. Za této situace, kdy bylo třeba urychleně provést důkazně významný úkon přípravného řízení, měla kárně obviněná návrh na vydání příkazu k domovní prohlídce v bydlíšti O. A. N. podat, a to i při vědomí jejího právního názoru o nezbytnosti konání samostatného řízení tohoto obviněného. Takto měla státní zástupkyně postupovat obzvláště za situace, kdy vyhověla podnětu k provedení domovní prohlídky v obydlí obviněného A. B. a přitom se zcela ztotožnila s důvody policejního orgánu o nutnosti provedení tohoto úkonu, které se plně vztahovaly i na obviněného O. A. N.

[118] V tomto směru nemůže obstát obhajoba kárně obviněné uplatněná v její výpovědi před kárným senátem, podle níž nebylo možné uskutečnit domovní prohlídku v bydlíšti O. A. N. ve vztahu k spoluobviněnému A. B., jenž byl vazebně stíhán z koluzních důvodů a musely tak být vůči němu činěny pouze úkony, které by mohl sám zmařit, což se této domovní prohlídce netýkalo. Výkon koluzní vazby jednoho z obviněných totiž neznemožňuje opatrování důkazů za účelem objasňování trestné činnosti spoluobviněného v rámci společně vedeného řízení bez ohledu na to, zda je ohledně těchto důkazních prostředků dána důvodná obava, pro kterou je vedeno vazební stíhání z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu. Takové omezení, pro něhož by muselo být vedeno samostatné řízení obviněného, který byl vzat do vazby z koluzních důvodů, není možné dovodit z žádné zásady trestního řízení ani z konkrétního ustanovení trestního řádu. Proto by ani obhájkyně obviněného A. B. nemohla v případě realizace domovní prohlídky v obydlí spoluobviněného namítat nepřípustné omezení osobní svobody svého klienta. Také absence uvedeného úkonu v plánu vyšetřování a neinformování dozorové státní zástupkyně o jeho zamýšleném provedení nebylo překážkou pro podání návrhu na vydání

pokračování

příkazu k domovní prohlídce v bydlíšti O. A. N., neboť opatřování předem neplánovaných důkazních prostředků bývá v přípravném řízení obvyklé.

[119] Nevyužití příslušných řídicích oprávnění a nevykonání vnitřního dohledu ohledně udělení pokynu policejnímu orgánu k vyloučení věci O. A. N. ze společného řízení a nevyhovění podnětu k provedení domovní prohlídky v obydlí tohoto obviněného nezbavuje kárně obviněnou odpovědnosti za správnost těchto postupů učiněných v rámci její dozorové činnosti, a proto ani nemůže mít žádný vliv na posouzení příslušných skutků uvedených v kárném návrhu.

[120] Je tedy možné shrnout, že ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 nebyly splněny zákonné podmínky pro použití výjimky ze zásady vedení společného trestního řízení o související trestné činnosti dvou obviněných ani pro podání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce jen v obydlí jednoho z nich. Kárně obviněná tedy tímto postupem porušila ustanovení § 20 odst. 1, § 23 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního řádu.

[121] Podle ustálené judikatury kárného senátu ve věcech státních zástupců však nesprávný právní názor vyslovený při aplikaci obecně formulované právní normy v zásadě nenaplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění.

[122] V rozhodnutí ze dne 10. 11. 2014, č. j. 12 Ksz 7/2014 - 91, se totiž uvádí, že „*vedení trestního stíhání a podání obžaloby je tedy výrazem vnitřního přesvědčení veřejného žalobce o existenci potřebného stupně pravděpodobnosti spáchání trestného činu obviněným, za něž by státní zástupce v zásadě neměl být postihován, i když se podezření z trestné činnosti nakonec nepotvrdí. Ostatně proces nalézání práva může být komplikovaný a nejednoznačný. Právě proto, že ani trestní právo není kauzální disciplínou přinášející vždy jediný možný výsledek, je důležitý systém posouzení věci v jednotlivých fázích trestního řízení, v nichž lze eliminovat případná pochybení učiněná v předchozím stádiu. K nápravě nedostatků činnosti státního zástupce v trestních věcech by tak především mělo sloužit řízení před soudem, nikoliv podání kárného návrhu po právní moci zprošťujícího rozsudku. V opačném případě by totiž funkce veřejného žalobce byla mimořádně rizikovou záležitostí, jež by státní zástupce odrazovala od vedení trestního řízení ve skutkově složitých či právně sporných případech, u nichž existuje reálná možnost zproštění obžaloby. Zbavení státní zástupce odvahy stíhat a žalovat právě takové skutky by nepochybně představovalo velmi nežádoucí důsledek hrozby jejich postihu v kárném řízení za vynesení zprošťujícího rozsudku, který nelze připustit. Na základě těchto skutečností tedy vedení trestního stíhání a podání obžaloby, které byl obžalovaný soudem pravomocně zproštěn, může založit kárnou odpovědnost státního zástupce jen zcela výjimečně. Je tomu tak v případech, kdy státní zástupce flagrantně porušil své povinnosti postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti přípravného řízení, případně i v následném řízení před soudem. Při vynesení zprošťujícího rozsudku podle § 226 písm. b) trestního řádu může k tomuto excesu dojít například tehdy, když je někdo bezdůvodně stíhán pro skutek, který podle zcela jednoznačného znění aplikované právní normy nemůže být trestným činem, nebo když je stíhán pro skutek, který podle ustálené judikatury vrcholných soudů není trestný a odlišný právní názor nebyl policejním orgánem ani státním zástupcem ničím zdůvodněn. Zproštění obžaloby z důvodu, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, může založit kárnou odpovědnost i tehdy, kdyby se státní zástupce v trestní věci vůbec nezabýval základními skutkovými a právními otázkami, bez nichž nemohl uvažovat o právní kvalifikaci skutku jako trestného činu, nebo kdyby si ve vztahu k nim neopatrčil naprosto žádné důkazy ani nenavrhl soudu jejich*

provedení. Ve všech těchto hypotetických případech by totiž bylo trestní stíhání obviněného vedeno zcela nedůvodně, což by představovalo natolik závažné a hrubé pochybení státního zástupce, že by nepostačovala náprava v řízení před trestním soudem a muselo by být přistoupeno k jeho postihu v kárném řízení.“

[123] Obdobný závěr byl učiněn v rozhodnutí ze dne 12. 9. 2017, č. j. 12 Ksz 5/2016 - 128. Podle tohoto judikátu zveřejnění informací umožňujících zjištění totožnosti osob v přípravném řízení, které je zakázáno v ustanovení § 8a odst. 1 věty druhé trestního řádu, nemůže ve smyslu § 8d odst. 1 věty druhé téhož zákona odůvodnit žádný veřejný zájem za situace, kdy takový postup není nezbytně nutný k dosažení účelu, který orgán činný v trestním řízení medializací zamýšlel. Nesprávná aplikace těchto právních norem však s ohledem zejména na toliko obecnou formulaci znění § 8d odst. 1 věty druhé trestního řádu a chybějící výklad v judikatuře vysokých soudů a v právní doktríně zpravidla nemá excesivní povahu, která by dosahovala intenzity kárného provinění.

[124] Za nesprávné použití nejednoznačné právní normy dosahující intenzity kárného provinění považoval kárný senát v rozhodnutí ze dne 8. 3. 2016, č. j. 12 Ksz 8/2015 - 134, situaci, kdy státní zástupce v řízení o opakované žádosti o podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody vystupoval pasivně, liknavě a lhotejně, zcela nedostatečně a velmi povrchně se zabýval splněním zákonných předpokladů pro použití tohoto institutu a nepodal stížnost proti rozhodnutí okresního soudu o podmíněném propuštění, jež ve světle rozhodovací činnosti krajského soudu o předchozích žádostech mohlo být považováno za nezákonné, v důsledku čehož toto rozhodnutí nabylo právní moci a nemohlo být později zrušeno. Takové jednání totiž představovalo závažné a hrubé porušení povinností státního zástupce mající povahu excesu, kterou nebylo možné ospravedlnit tím, že měl na otázku splnění zákonných předpokladů pro podmíněné propuštění odlišný právní názor.

[125] K podobnému excesivnímu případu však v nyní posuzované trestní věci nedošlo. Kárně obviněná policejnímu orgánu pokyn k vyloučení věci O. A. N. ze společného řízení podrobně zdůvodnila, a proto je zcela zřejmé, že se jednalo o její právní názor na způsob vedení přípravného řízení, a nikoliv o výraz její pasivity, nepřipravenosti či lhotejnosti. To samé lze konstatovat i ve vztahu k nepodání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v bydlíšti obviněného O. A. N., které bylo státní zástupkyní odůvodněno policejnímu orgánu ústní formou nesplněním pokynu k vyloučení věci k samostatnému projednání a při jednání kárného senátu, byť nesprávnou, úvahou o nemožnosti provedení tohoto úkonu v důsledku trvající koluzní vazby spoluobviněného A. B.

[126] Dále je třeba zdůraznit, že ustanovení § 20 odst. 1 a § 23 odst. 1 trestního řádu jsou formulována naprosto obecně a neobsahují aspoň demonstrativní výčet skutečností, které lze považovat za urychlení řízení či jiné důležité důvody, pro které přichází v úvahu vedení samostatného řízení o některé související věci či vyloučení takové věci. Citovaná odborná literatura a judikatura k právní úpravě společného řízení a vyloučení věci zmiňuje některé příklady odůvodňující uplatnění výjimky ze zásady společného řízení, které na posuzovanou trestní věc nedopadají. Kárně obviněná však byla vnitřně přesvědčena, že postupuje v rámci přípustného výkladu příslušných právních norem a v intencích odborné teorie a praxe, to i s ohledem na obecně vyjádřené zásady trestního řízení, které podle jejího odborného pohledu bylo nutné za tehdejší skutkové a důkazní situace také zvažovat. Jestliže tedy státní zástupkyně dospěla k závěru o splnění zákonných podmínek pro

pokračování

vyloučení věci jednoho z obviněných k samostatnému projednání a o nemožnosti provedení domovní prohlídky v jeho bydlišti, jedná se z pohledu kárného senátu o právní názory sice ojedinělé, netypické a z uvedených důvodů nesprávné, avšak nikoliv o extrémní. Při výkladu příslušných ustanovení trestního řádu tedy nedošlo k excesu, který by musel být posouzen jako kárné provinění.

[127] Rovněž je nutné zohlednit princip subsidiarity kárného postihu, podle něhož lze kárnou odpovědnost dovozovat jen v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014, ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 12 Ksz 4/2016, ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017, ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. 12 Ksz 9/2017, ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 12 Ksz 10/2017, ze dne 20. 3. 2018, sp. zn. 12 Ksz 11/2017, ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 12 Ksz 13/2017, ze dne 9. 10. 2018, sp. zn. 12 Ksz 4/2018, a ze dne 19. 2. 2019, sp. zn. 12 Ksz 5/2018). V dané trestní věci totiž nesprávnost pokynu kárně obviněné k vyloučení věci O. A. N. k samostatnému řízení neměla žádný negativní vliv na průběh přípravného řízení, které bylo po celou dobu vedeno společně s věcí obviněného A. B. Rovněž tak nepodání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí O. A. N. nezpůsobilo větší komplikace z hlediska dokazování trestné činnosti tohoto obviněného, jak vyplývá i ze svědeckých výpovědí Mgr. J. P. a por. Mgr. M. L.

[128] Dozorová státní zástupkyně tedy postupovala nesprávně, když udělila policejnímu orgánu pokyn k vyloučení věci podezřelého O. A. N. k samostatnému řízení a na tomto pokynu setrvala i po zahájení jeho trestního stíhání, stejně jako když nevyhověla podnětu policejního orgánu k podání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v bydlišti tohoto obviněného. Nicméně uvedené postupy kárně obviněné učiněné ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 nenaplňují znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

[129] Stejným způsobem je nutné nahlížet i na skutek spočívající v tom, že kárně obviněná ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 nečinila žádné úkony směřující k prověření trestné činnosti podezřelého M. B. Závažná pochybení při výkonu dozoru v této trestní věci totiž již byla kárně obviněné písemně vytknuta postupem podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství dne 15. 6. 2018 pod sp. zn. 1 SPR 348/2018. Ta spočívala v pětiměsíčním průtahu při prověřování předmětné trestné činnosti, který byl zapříčiněn tím, že se kárně obviněná neztotožnila s usnesením nadřízeného státního zastupitelství o určení místní příslušnosti Městského státního zastupitelství v Brně k vykonávání dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení v této trestní věci. Uvedené rozhodnutí proto státní zástupkyně eliminovala zrušením opatření břevlaského policejního útvaru o zahájení úkonů trestního řízení podezřelého M. B., k němuž za užití § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu přistoupila dne 19. 3. 2018, a neřídila se ani výsledkem následného vnějšího dohledu provedeného podle § 12d zákona o státním zastupitelství dne 29. 5. 2018 pod sp. zn. 2 KZN 1051/2018 Krajským státním zastupitelstvím v Brně, které označilo tento postup kárně obviněné za naprosto nedůvodný. Podle judikatury kárného senátu ve věcech státních zástupců totiž uložení výtky podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství představuje překážku *ne bis in idem*, která brání vedení kárného řízení pro tentýž skutek (srov. rozhodnutí ze dne 15. 9. 2009, č. j. 12 Ksz 1/2008 - 97). Z tohoto důvodu nemůže být státní zástupkyně v této kárné věci postižena za úkony, které ve věci sp. zn. 4 ZN

2761/2017 učinila do dne 15. 6. 2018, v němž jí byly písemně vytknuty nezákonnosti v dosavadním postupu.

[130] Za této situace přichází v úvahu kárná odpovědnost státní zástupkyně jen za její nečinnost v uvedené trestní věci ve vztahu k období od 16. 6. 2018 do podání tohoto kárného návrhu, k němuž došlo dne 2. 10. 2018. V této době se však v podstatě vyčkávalo na výsledek přezkoumání postupu Krajského státního zastupitelství v Brně při výkonu vnějšího dohledu nad postupem kárně obviněné v dané trestní věci, o které požádala dozorová státní zástupkyně Vrchní státní zastupitelství v Olomouci již přípisem ze dne 20. 7. 2018. Poté kárně obviněná s policejním orgánem a nejbližší nadřízeným státním zastupitelstvím korespondovala za účelem vyjasnění, zda s ohledem na zrušení opatření o zahájení úkonů trestního řízení ve věci podezřelého M. B. má být prováděno šetření jeho trestné činnosti a zda za této procesní situace vůbec přichází v úvahu konání průběžného vnějšího dohledu. V rozhodném období tedy nenastaly žádné relevantní skutečnosti, kvůli nimž by bylo nutné přetrvávající pasivitu kárně obviněné při vyřizování trestní věci vedené pod sp. zn. 4 ZN 2761/2017 považovat za kárné provinění.

[131] Teprve až po podání tohoto návrhu na zahájení kárného řízení byl v návaznosti na závěry Vrchního státního zastupitelství v Olomouci podle § 12d zákona o státním zastupitelství udělen kárně obviněné Krajským státním zastupitelstvím v Brně pokyn ze dne 18. 10. 2018, podle něhož měla v dané trestní věci uložit příslušnému policejnímu orgánu zahájit úkony trestního řízení pro blíže specifikovaný skutek, jehož se měl dopustit M. B. Tento instanční dohledový pokyn, stejně jako následný interní pokyn téhož obsahu, který městská státní zástupkyně udělila dne 5. 11. 2018, však kárně obviněná odmítla splnit. Uvedený postup dozorové státní zástupkyně z hlediska její případné kárné odpovědnosti bude kárný senát v novém složení řešit ve věci sp. zn. 12 Ksz 2/2019, a proto nemůže být posuzován v tomto kárném řízení.

[132] Ani záměrná pasivita kárně obviněné ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 za období od 16. 6. 2018 do 2. 10. 2018 tedy nedosahuje intenzity kárného provinění.

[133] Na všechna uvedená jednání je přitom zapotřebí z hlediska kárného práva procesního nahlížet jako na samostatné skutky, jak vyplývá z § 12 odst. 12 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“). Proto ve vztahu k těmto třem dílčím útokům uvedeným ve výroku B. rozhodnutí kárného senátu, které podle navrhovatelky společně s dalšími útoky popsány v kárném návrhu tvořily z hmotně právního hlediska součást jednoho skutku a jednoho kárného provinění, byla kárně obviněná návrhu na zahájení kárného řízení zproštěna.

IV. Skutky dosahující intenzity kárného provinění

[134] Se stejnou benevolencí však již nelze nahlížet na odmítnutí splnění pokynu k pokračování vedení společného řízení obou obviněných A. B. a O. A. N., který byl kárně obviněné uložen dne 24. 4. 2018 pod sp. zn. 1 SPR 270/2018 při výkonu vnitřního dohledu ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018.

pokračování

[135] Podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství *vedoucí státní zástupce je oprávněn vykonávat dohled nad postupem státních zástupců a vyšších úředníků působících u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a dávat jim pokyny k postupu při vyřizování věcí v příslušnosti tohoto státního zastupitelství. Postup státních zástupců a vyšších úředníků může sjednocovat i pokyny vztahující se na více věcí určitého druhu. Výkonem těchto oprávnění či některých z nich může pověřit jiného státního zástupce.* Podle § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství *státní zástupci jsou povinni řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Pokud byl pokyn vydán ústně, státní zástupce, který pokyn vydal, jej na žádost státního zástupce, kterému je pokyn adresován, potvrdí písemně.* Podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství *odmítne-li státní zástupce z důvodu podle odstavce 2 pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně státnímu zástupci, který pokyn vydal. Pokud ten na pokynu trvá, předloží věc neprodleně se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci. Vedoucí státní zástupce je oprávněn pokyn zrušit, a pokud tak neučiní, vyřídí věc státní zástupce, který pokyn vydal. Vydal-li pokyn vedoucí státní zástupce, vyřídí věc sám.*

[136] Při odmítnutí splnění pokynu uloženého v rámci vnitřního dohledu zákon nepožaduje přezkoumání jeho zákonnosti ze strany nadřízeného státního zastupitelství za účelem posouzení oprávněnosti postupu státního zástupce podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství. V tomto směru postačuje pouhé subjektivní přesvědčení státního zástupce o nezákonnosti jemu uděleného interního dohledového pokynu, které však musí být náležitě odůvodněno. Smysl uvedeného oprávnění státního zástupce totiž spočívá v tom, aby při vyřizování své agendy nebyl v závažných případech nucen postupovat způsobem, který považuje za odporující zákonu.

[137] Na druhé straně je však nutné zdůraznit, že s touto jedinou výjimkou jsou státní zástupci podle § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství povinni se řídit všemi pokyny, které jim byly uděleny vedoucím či jím pověřeným státním zástupcem. Výkon vnitřního dohledu a udělování pokynů k postupu při vyřizování věcí přitom náleží mezi oprávnění vedoucího státního zástupce vyplývající z jeho nadřízeného postavení vůči státním zástupcům působícím u státního zastupitelství, v jehož čele stojí (§ 11a odst. 2 zákona o státním zastupitelství). Právě prvky nadřízenosti a dohledu, které jsou zakotveny v § 11a, § 12, § 12c, § 12d a § 12e zákona o státním zastupitelství, shledal Ústavní soud v bodě 32 nálezu ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 17/10, podstatnými pro závěr, proč postavení státního zástupce nepovažoval za srovnatelné s funkcí soudce z hlediska principu soudcovské nezávislosti, jakkoliv i státní zastupitelství disponuje řadou zákonných záruk nezávislosti a nestrannosti. V bodě 39 a 40 tohoto judikátu se též uvádí, že „ačkoliv má státní zastupitelství vzhledem ke svému poslání významnou ústavně předvídanou úlohu, která je pro fungování justice nenahraditelná a zároveň není přímou státní správou, nejedná se o instituci, jejímž podstatným atributem by byl nestranný a nezávislý výkon moci soudní. ... Ústavní soud nezpochybňuje význam nezávislosti státního zástupce při posuzování jednotlivých případů, ať již v přípravném řízení, kdy na jeho úvaze závisí, zda bude zahájeno trestní stíhání, či ve fázi jeho rozhodování o tom, zda jsou dány důvody k podání obžaloby či nikoliv. Jistě lze konstatovat, že jak z Ústavy, tak ze zákona č. 283/1993 Sb., ale i ze samotné zásady rovnosti účastníků řízení a spravedlivého procesu plyne požadavek nezávislého výkonu funkce státního zástupce, a to v rámci soustavy státního zastupitelství, která jakožto zvláštní samostatný orgán sui generis plní ústavou a zákonem stanovený úkol vlastní pouze tomuto orgánu státní moci. Nicméně potencialita možného zásahu do výkonu funkce ať již vedoucího státního zástupce či

řadových státních zástupců neumožňuje pohlížet na výkon funkce státního zástupce z hlediska nezávislosti výkonu funkce jako na výkon soudní moci.“

[138] Na základě této skutečnosti není možné udělení interního dohledového pokynu považovat za nepřipustnou intervenci nadřízeného do nezávislého výkonu funkce státního zástupce, nýbrž za zákonem aprobovaný zásah do způsobu vyřizování příslušné trestní věci, k němuž může přistoupit vedoucí či jím pověřený státní zástupce v rámci řídicích pravomocí, oproti soudnímu funkcionáři téhož soudu, který takto jednat nikdy nemůže, neboť by to znamenalo naprosté popření zásady soudcovské nezávislosti. Právě kompetence vedoucího či jím pověřeného státního zástupce udělovat podřízeným státním zástupcům závazné pokyny k postupu při vyřizování jednotlivých trestních věcí snad nejlépe svědčí o podstatné odlišnosti mezi postavením státního zástupce a soudce, která neumožňuje naprosté respektování rozdílných právních názorů uvnitř soustavy státního zastupitelství na způsob vedení trestního řízení ani tak širokou nezávislost dozorového státního zástupce při posuzování jednotlivých případů. Jeho samostatnost při vyřizování trestních věcí totiž ustupuje do pozadí v případě, kdy vedoucí či jím pověřený státní zástupce v rámci vnitřního dohledu shledá nedostatky v dozorové činnosti a za účelem jejich odstranění vydá závazný pokyn. Za této situace zde již nemůže být poskytnut neomezený prostor pro vyjádření odlišného právního názoru podřízeného státního zástupce, jehož samostatnost a nezávislost se ve vztahu k otázce řešené v rámci interního dohledového pokynu nemůže uplatnit, což je však zákonem předvídaný způsob zásahu do jeho rozhodovací činnosti.

[139] S ohledem na nadřízené postavení a řídicí pravomoci vedoucího státního zástupce, mezi něž náleží i oprávnění zasahovat do postupu při vyřizování věcí podřízenými státními zástupci, se tedy nesplnění vnitřního dohledového pokynu za použití § 12e odst. 3 téhož zákona nemůže stát běžnou praxí v soustavě státního zastupitelství, nýbrž se má spíše jednat o krajní prostředek dozorového státního zástupce při řešení sporu mezi ním a vedoucím či jím pověřeným státním zástupcem o naprosto zásadních právních, skutkových či procesních otázkách, jejichž posouzení bude mít podstatný vliv na výsledek trestního řízení. Uvedená situace může nastat kupříkladu při odmítnutí splnění pokynu k trestnímu stíhání pro skutek, který doposud nebyl v právní teorii a praxi považován za trestný čin, nebo naopak k nekonání trestního stíhání pro skutek, v němž lze ve světle dosavadní judikatury spatřovat spáchání trestného činu. Použití institutu odmítnutí splnění interního dohledového pokynu ze strany dozorového státního zástupce je zcela namístě i v případě, kdy jeho realizací naprosto zřetelně hrozí zmaření či značné ztížení objasňování trestné činnosti v rámci přípravného řízení. Odmítnutí splnění pokynu kvůli odlišnému právnímu názoru o principálním právním problému či snaze zabránit hrozícímu zmaření účelu trestního řízení je totiž výrazem odpovědného a svědomitého výkonu funkce státního zástupce, a nikoliv znevažování řídicí role a autority vedoucího státního zástupce. Stejným způsobem lze nahlížet i na nesplnění interního dohledového pokynu uděleného o méně významné otázce, pokud má státní zástupce na jeho základě postupovat při vyřizování věci způsobem, který je podle znění aplikované právní normy či soudní judikatury evidentně nezákonný.

[140] Naproti tomu výjimečný postup podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství nemůže být prostředkem pro neplnění povinností státních zástupců při vyřizování jejich agendy ani prostorem k vedení nepodstatné právní polemiky či k řešení nevýznamných

pokračování

sporů o správnost či vhodnost postupu při vyřizování jednotlivých trestních věcí mezi adresáty interních dohledových pokynů, které nelze považovat za zjevně protiprávní, a vedoucími či jimi pověřenými státními zástupci. Není totiž možné připustit zpochybňování nadřízeného postavení vedoucího státního zástupce a jeho kompetence zasahovat v odůvodněných případech do způsobu vyřizování agendy příslušného státního zastupitelství tím, že podřízení státní zástupci budou bez rizika jakéhokoliv postihu běžně zpochybňovat pokyny uložené v rámci vnitřního dohledu poukazem na jejich údajnou nezákonnost. Taková praxe by totiž byla snadno zneužitelná a vážně by narušila řádné fungování státního zastupitelství, které se bez řídicí role jeho vedoucího neobejde.

[141] S ohledem na všechny tyto souvislosti nelze ustanovení § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství vykládat izolovaně a připustit jeho aplikaci na všechny případy nesouhlasu státního zástupce s obsahem interních dohledových pokynů. Proto je nezbytné vždy zvažovat důvodnost a četnost odmítání splnění takových pokynů, které nejsou evidentně nezákonné, a učinit závěr o kárné odpovědnosti v případech, kdy podřízený státní zástupce tento mimořádný institut evidentně zneužil k zbavení se složité věci, kdy ho použil ve snaze prosadit za každou cenu svůj jiný pohled na způsob vedení přípravného řízení, jenž se týká méně významné otázky a nemá klíčový význam pro výsledek trestní věci, nebo kdy ho již v minulosti neúměrně často používal, aniž by jej k tomu vedly důvody zásadního významu podobné těm, které jsou uvedeny v bodě 139 odůvodnění tohoto rozhodnutí. Ve všech těchto i dalších obdobných případech totiž odmítnutí splnění vnitřního dohledového pokynu není výrazem principiálního postupu státního zástupce při vyřizování jeho agendy, nýbrž porušením jeho povinností vykonávat věci svěřené do působnosti státního zastupitelství a přitom odpovědně plnit své úkoly, které jsou zakotveny v § 3 odst. 1 a § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství.

[142] K takové situaci došlo i dne 27. 4. 2018, v němž kárně obviněná odmítla splnit pokyn náměstka městské státní zástupkyně ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 1 SPR 270/2018, který jí byl uložen po provedení vnitřního dohledu ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018. V ní totiž s ohledem na již podrobně objasněné důvody nebylo možné na základě konkrétních skutkových a důkazních okolností, zákonných podmínek pro vedení společného trestního řízení osob v poměru pachatele a organizátora identické trestné činnosti, právní teorie, praxe ani konstantní judikatury považovat za nezákonný pokyn k tomu, aby bylo i nadále vedeno společné trestní řízení obviněných A. B. a O. A. N. Navíc se jednalo jen o rozdílný pohled dozorující státní zástupkyně na způsob vedení řízení o související trestné činnosti dvou obviněných, a nikoliv o spor mezi ní a nadřízeným týkající se úkonu, který by měl klíčový význam pro další průběh dané trestní věci. Ve své podstatě tedy kárně obviněná jen sverpě polemizovala s právním názorem náměstka vedoucí státní zástupkyně o méně významné procesní otázce, k čemuž však institut odmítnutí splnění pokynu uloženého v rámci vnitřního dohledu nemá sloužit s ohledem na vedoucí a řídicí roli městské státní zástupkyně a její pravomoc zasahovat do způsobu vyřizování všech věcí postupem podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství.

[143] Na tomto závěru nemůže nic změnit ani zásada přiměřenosti, kterou státní zástupkyně argumentovala při nesplnění pokynu i ve své výpovědi před kárným senátem. Jak již bylo výše objasněno, konání společného řízení nemělo žádný vliv na zachování všech práv obviněného A. B. ani na rychlost opatrování důkazů během trvání jeho koluzní vazby. Státní zástupkyně přitom ani při nesplnění vnitřního dohledového pokynu

neuevďla řádne konkrétní skutečnosti, které by svěďily o nutnosti samostatného projednání trestné činnosti obviněného A. B. s ohledem na principy vyjádřené v ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu. Potřeba vedení vyšetřování v režimu společného trestního řízení navíc nebyla ničím zpochybněna, neboť jeho průběh nevykazoval ze shora uvedených důvodů řádne zvláštnosti, které by vyřadovaly vyloučení související věci jednoho z obviněných.

[144] Státní zástupkyně proto nemohla být v dané trestní věci považována za prostřednici svého nadřizeného pro výkon nezákonnosti, za niž by mohla být sama odpovědná. Rovněž tak se nemohlo jednat o nepřipustný zásah do rozhodovací činnosti kárně obviněné nebo o potlačení variability právních názorů ze strany náměstka vedoucí státní zástupkyně, neboť o zákonnosti ponechání společného řízení o veřkeré související trestné činnosti obou obviněných nebyly řádne pochybnosti a zachování tohoto procesního režimu nemělo naprosto řádny význam pro další průběh trestního stíhání obou obviněných. Navíc pokyny v rámci vnitřního dohledu nemusejí být ukládány jen při zjevné nezákonnosti postupu dozorového státního zástupce, neboť takové omezení ze znění § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství nevyplývá a vedoucí či jím pověřený státní zástupce tak může zasahovat do způsobu vyřizování věci i v případech, kdy považuje dosavadní dozor podřizeného státního zástupce za nejspíše chybný či nevhodný. V dané trestní věci byl přitom vydán interní dohledový pokyn kvůli přesvědčení nadřizeného o zjevné nezákonnosti pokynu dozorové státní zástupkyně k vyloučení věci jednoho obviněného ze společného řízení o související trestné činnosti.

[145] Za této situace nebyly ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 splněny podmínky pro restriktivní užití § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství a kárně obviněná se měla řídit závazným pokynem náměstka městské státní zástupkyně o ponechání trestního stíhání obviněných A. B. a O. A. N. v režimu společného řízení. Dozorová státní zástupkyně tak pochybila, když uvedeným způsobem nepostupovala a vnitřní dohledový pokyn odmítla bezdůvodně splnit. Tímto jednáním kárně obviněná porušila své povinnosti státní zástupkyně, na což je nutné ve světle všech zmíněných úvah nahlížet jako na kárné provinění.

[146] Ke stejnému závěru dospěl kárný senát i ve vztahu k pasivitě dozorové státní zástupkyně ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014. Kárně obviněné není podle příslušné skutkové věty kárného návrhu kladena za vinu dvoutýdenní nečinnost, nýbrž vědomé nevykonávání dozoru v této trestní věci, jímž v době od 18. 6. 2018 do 2. 7. 2018 vyjadřovala nesouhlas s jejím přidělením a které nakonec vedlo k odnětí příslušného spisu a k jeho převedení na jiného státního zástupce. Toto záměrné odmítnutí se věci zabývat však lze oproti kárnému návrhu klást státní zástupkyni k tíži jen za dobu od 21. 6. 2018 do 2. 7. 2018, a nikoliv již ode dne 18. 6. 2018. Stejně pochybení za dřívější období již totiž bylo státní zástupkyni podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství písemně vytknuto dne 20. 6. 2018 pod sp. zn. 1 SPR 365/2018, a proto z důvodů, které již byly blíže vysvětleny, lze kárně obviněnou za trvání téhož skutku postihnout až za dobu následující po této výtce.

[147] Kárně obviněná v průběhu trestního řízení i při obhajobě před kárným senátem odůvodnila odmítnutí převzetí uvedené věci principiální nemožností přidělení jiného spisu náhradou za trestní věc sp. zn. 4 ZT 27/2018, v níž odmítla splnění pokynu uděleného při výkonu vnitřního dohledu. Dále argumentovala zásadou plynulosti řízení a mnohem

pokračování

větším pracovním zatížením řadových státních zástupců oproti vedení Městského státního zastupitelství v Brně.

[148] S těmito tvrzeními kárně obviněné se však nelze ztotožnit. Podle § 8 odst. 3 zákona o státním zastupitelství *vedoucí státní zástupce stanoví vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce*. Uvedená pravomoc vedoucího státního zástupce je taktéž výrazem jeho nadřízeného postavení vůči státním zástupcům působícím u příslušného státního zastupitelství, které je vyjádřeno v již zmíněném ustanovení § 11a odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Z jeho znění i oprávnění udělovat v rámci interního dohledu pokyny k postupu při vyřizování věcí zakotveného v § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství vyplývá, že vedoucí státní zástupce rovněž může i neformálním opatřením odejmout a přidělit věc jinému státnímu zástupci. Také v této skutečnosti spočívá rozdíl mezi postavením státního zástupce a soudce, jemuž uvedeným způsobem bez dalšího nemůže soudní funkcionář věc odejmout, neboť takový postup by byl v rozporu se zásadou zákonného soudce (srov. Koudelka, Z., Růžicka, M., Vondruška, F.: Zákon o státním zastupitelství s komentářem a judikaturou, Leges, Praha 2010, str. 103). Jestliže tedy městská státní zástupkyně rozhodla o odejmutí věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 dosavadnímu dozorovému státnímu zástupci a o jejím přidělení kárně obviněné, postupovala v souladu s touto svou řídicí kompetencí.

[149] K tomuto opatření mohla vedoucí státní zástupkyně přistoupit i za situace, kdy odnětí této trestní věci náměstkovi městské státní zástupkyně a její přidělení kárně obviněné představovalo kompenzaci za jiný trestní spis, který byl naopak odňat kárně obviněné po odmítnutí splnění interního dohledového pokynu a přidělen tomuto jejímu nadřízenému. Uvedenému řešení totiž zákon o státním zastupitelství ani žádný interní předpis nebránil a navíc nic nenasvědčuje tomu, že bylo motivováno snahou postihnout kárně obviněnou za nesplnění pokynu uloženého při výkonu vnitřního dohledu. Státní zástupkyně totiž výměnou za skutkově rozsáhlejší vazební věc se dvěma obviněnými obdržela relativně jednoduchou trestní věc ve stádiu prověřování, v níž bylo zapotřebí rozhodnout jenom o stížnosti poškozené proti usnesení o jejím odložení, jakož i dvě věci z agendy podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Všechny tyto tři spisy, které měl původně zpracovat náměstek městské státní zástupkyně, tedy bylo možné vyřídit snadněji oproti uvedené složitější vazební věci. Proto v tomto směru nedošlo ke zvýšení pracovního zatížení řadové státní zástupkyně oproti jejímu nadřízenému.

[150] Přidělení věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 kárně obviněné na konci lhůty pro vydání rozhodnutí o stížnosti proti usnesení o odložení věci o něco prodloužilo délku přípravné řízení, nicméně tato skutečnost by neměla větší vliv na jeho plynulost, pokud by státní zástupkyně namísto vědomého nevykonávání dozoru neprodleně o stížnosti rozhodla. Neučinění žádného úkonu v této trestní věci předchozím dozorovým státním zástupcem po dobu jednoho měsíce není předmětem tohoto kárného řízení a navíc může svědčit o jeho větším pracovním zatížení odůvodňujícím odebrání uvedeného spisu výměnou za složitější vazební věc, která mu byla přidělena po odmítnutí splnění jeho dohledového pokynu kárně obviněnou.

[151] Z uvedených důvodů tedy v přidělení věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 kárný senát nespatřuje na straně městské státní zástupkyně žádnou svévoli, odplatu za odlišný právní názor kárně obviněné uplatněný v jiné trestní věci, která by spočívala ve zvýšení jejího pracovního zatížení a zároveň měla odradit další státní zástupce od odmítání splnění

vnitřních dohledových pokynů, jakož ani zásah do nezávislosti státní zástupkyně. Vědomé nevykonávání dozoru v této trestní věci kárně obviněnou proto nelze považovat za odmítnutí vnějšího zásahu do výkonu její funkce, nýbrž za znevažování řídicí role, autority a oprávnění vedoucí státní zástupkyně přidělovat trestní věci podřízeným státním zástupcům, což není možné tolerovat. Navíc žádné ustanovení zákona o státním zastupitelství či jiného právního předpisu neopravňovalo státní zástupkyni odmítnout vyřizování věci, a to ani kvůli jejímu subjektivnímu přesvědčení o nezákonnosti přidělení nové agendy. Kárný postih za toto jednání přitom není podmíněn předchozím vykonáním vnitřního dohledu, informováním státní zástupkyně o odnětí věci, kterou odmítla vyřídit, ani předložením nesouhlasu s přidělením věci příslušnému orgánu v rámci postupu při výkonu správy státního zastupitelství, jak tvrdila kárně obviněná s odkazem na stanovisko nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2006.

[152] Také vědomé nevykonávání dozoru ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014 za dobu od 21. 6. 2018 do 2. 7. 2018 kárně obviněnou proto dosáhlo intenzity kárného provinění. Tímto skutkem, stejně jako při odmítnutí splnění interního dohledového pokynu ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018, již totiž státní zástupkyně překročila kritickou hranici mezi zastáváním odlišného, byť nesprávného právního názoru na způsob vedení této trestní věci, který kárný senát toleroval ohledně udělení pokynu policejnímu orgánu k vyloučení věci O. A. N. k samostatnému řízení a nepodání návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce v obydlí tohoto obviněného, a nerespektováním nadřízeného postavení vedoucí státní zástupkyně i z něho vyplývajících pravomocí přidělovat věci podřízeným státním zástupcům a udělovat jim závazné pokyny k postupu při jejich vyřizování.

[153] V tomto kárném řízení přitom nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by nasvědčovala správnosti tvrzení státní zástupkyně, že podání kárného návrhu bylo reakcí navrhovatelky na její kritiku údajných protiprávních a neetických postupů vedení Městského státního zastupitelství v Brně. Takový poznatek nevyplývá ani z některého z mnoha listinných důkazů, které kárně obviněná předložila při ústním jednání kárného senátu. Navíc odmítnutí splnění vnitřního dohledového pokynu ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 a vědomé nevykonávání dozoru ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2018 bylo náležitě zjištěno a po právní stránce posouzeno jako závažné pochybení, takže se v tomto směru nemůže jednat o šikanózní reakci vedoucí státní zástupkyně na nepříznivé hodnocení způsobu výkonu její řídicí funkce ze strany kárně obviněné.

[154] Tato jednání kárně obviněné je nutné z hlediska kárného práva hmotného považovat za dva dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť jimi kárně obviněná porušila své povinnosti státní zástupkyně a dopustila se jich v rozmezí dvou měsíců, tedy v blízké časové souvislosti. Tyto dílčí útoky byly dále vedeny jednotným záměrem nerespektovat nadřízenou pozici vedoucí státní zástupkyně a byly spojeny podobným způsobem provedení, které spočívalo v odmítnutí splnění interního dohledového pokynu a v na to navazujícím nevykonávání dozoru v nově přidělené věci.

[155] Odmítnutí splnění pokynu uloženého kárně obviněné v rámci vnitřního dohledu ve věci sp. zn. 4 ZT 27/2018 a její vědomé nevykonávání dozoru ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014, které jsou popsány ve skutkové větě výrokové části A. tohoto rozhodnutí kárného senátu, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státní zástupkyně odpovědně plnit své úkoly a

pokračování

postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním ohrozila také důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta mohla být v očích odborné a laické veřejnosti, zejména policejního orgánu, obviněných, obhájců a poškozených v obou trestních věcech, snížena jejím záměrným nekonáním uvedených úkonů trestního řízení. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě vědomé nedbalosti, neboť kárně obviněná věděla, že svým jednáním může způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit zákonem chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Zcela vědomě a záměrně totiž odmítla splnit interní dohledový pokyn v jedné trestní věci a konat dozorovou činnost v druhé trestní věci, přičemž bez promyšlenější argumentace považovala tyto své postupy za správné, ačkoliv jí musela být jako státní zástupkyni zřejmá jejich neodůvodněnost s ohledem na nerespektování vedoucí a řídicí role její nadřízené.

[156] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněná skutkem uvedeným ve výroku A. rozhodnutí kárného senátu spáchala kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

V. Uložení kárného opatření

[157] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

[158] Na straně jedné vzal kárný senát v úvahu dosavadní kárnou bezúhonnost státní zástupkyně a její dobré pracovní hodnocení, které vypracovala navrhovatelka dne 22. 1. 2019 pod č. j. 1 SPR 419/2018 - 76. V něm se uvádí, že kárně obviněné jsou přidělovány skutkově i právně složité věci hospodářské trestné činnosti. Svou práci si dokáže velmi dobře zorganizovat a její kvalita je stabilně na náležité úrovni. Dozor nad zachováváním zákonnosti přípravného řízení vykonává důsledně ve lhůtách k tomu určených a u hlavních líčení vystupuje aktivně s osobní zodpovědností na úspěšné projednání každé trestní věci. Její znalost právních předpisů a judikatury je na vysoké úrovni, a proto jsou její rady a odborné názory vyhledávány mezi kolegy. Za velmi dobrou státní zástupkyni považuje kárně obviněnou rovněž náměstek městské státní zástupkyně Mgr. J. P., jak vyplývá z jeho svědecké výpovědi.

[159] V neprospěch kárně obviněné však svědčí její dlouhodobá tendence ignorovat vedoucí postavení, řídicí roli a pravomoci městské státní zástupkyně i nadřízeného státního zastupitelství. O tomto nežádoucím charakteristickém rysu státní zástupkyně svědčí uvedené písemné výtky ze dne 15. 6. 2018, sp. zn. 1 SPR 348/2018, a ze dne 20. 6. 2018, sp. zn. 1 SPR 365/2018, jimiž městská státní zástupkyně za použití § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství reagovala na dřívější nerespektování výsledku instančního dohledu ve věci sp. zn. 4 ZN 2761/2017 kárně obviněnou a na její předchozí záměrné nevykonávání dozoru ve věci sp. zn. 4 ZN 2188/2014. Kárně obviněná tedy sveřepě lpí na správnosti svých právních názorů o nepodstatných problémech, snaží se o nich vést neustálou polemiku se svými nadřízenými a kritizuje správnost způsobu rozdělování agendy státního zastupitelství, čímž se staví do role vedoucího státního zástupce či dokonce soudce, která jí však rozhodně nepřísluší. Stejně tak není věrohodná její pozice ochránce nezávislosti a samostatnosti řadových státních zástupců, do které se stylizovala v tomto kárném řízení.

Oproti některým jiným věcem řešeným v minulosti tímto kárným senátem se totiž v posuzovaných trestních věcech nejedná o nepřiměřený postup vedoucí státní zástupkyně vůči své podřízené, nýbrž o neopodstatněné, až iracionální jednání řadové státní zástupkyně vůči své nadřízené. Při jednání kárného senátu přitom nebyla patrná žádná známka sebereflexe, která by svědčila o tom, že si státní zástupkyně neudržitelnost tohoto přístupu alespoň trochu uvědomuje. Bez změny svého chování vůči nadřízeným autoritám však nelze očekávat, že kárně obviněná již v budoucnu nebude narušovat princip subordinace, bez něhož se fungování státního zastupitelství, stejně jako jakékoliv jiné instituce, nemůže obejít.

[160] Za této situace musí kárný senát i při vědomí nesporných odborných a pracovních kvalit státní zástupkyně i jejího prvního kárného postihu přistoupit k uložení důraznějšího kárného opatření snížení platu o deset procent na dobu šesti měsíců, tedy ve výměře těsně pod polovinou zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

VI. Závěr

[161] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku A. tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců. Výrokem B. rozhodnutí kárného senátu byla dále kárně obviněná podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudů, státních zástupců a soudních exekutorů zproštěna návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části týkající se tam specifikovaného skutku, neboť ten není kárným proviněním.

[162] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 27. května 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců